

PRZEDSIĘBIORSTWO PAŃSTOWE
PRACOWNIE KONSERWACJI ZABYTKÓW
ODDZIAŁ W BIAŁYMSTOKU
PRACOWNIA DOKUMENTACJI NAUKOWO-HISTORYCZNEJ

Prawa Autorskie Zastrzeżone

B I A Ł Y S T O K

Cmentarz żydowski

Studium historyczne opracowane na zlecenie
Rejonowego Przedsiębiorstwa Gospodarki
Komunalnej w Białymstoku.

oprac.: mgr Barbara Tomecka
wnioski konserwatorskie przy
współpracy mgr inż. K. Kucharczyka
Red.: Wojciech Hulanicki
Andrzej Stasiak

Kierownik Pracowni
Dokumentacji Naukowo - Historycznej
M. M. M.
mgr Barbara Tomecka

PRACOWNIA KONSERWACJI ZABYTKÓW
w Białymstoku

Wojciech Kucharczyk
redaktor

B i a ł y s t o k

1 9 8 5

SPIS TREŚCI

I. Informacja wstępna	s. 1
II. Zestawienie materiałów wykorzystanych w opracowaniu	s. 3
III. Topografia obiektu	s. 7
IV. Historia cmentarza	s. 9
V. Charakterystyka cmentarza	s. 15
VI. Analiza zabytków sepulkralnych	s. 18
VII. Wykaz nagrobków posiadających karty evidencyjne	s. 26
VIII. Wnioски konserwaterskie	s. 33
IX. Przypisy	s. 35
X. Spis ilustracji	
XI. Planesa: Cmentarz żydowski przy ul. Wschodniej.	

I. Informacja wstępna:

Niniejsze studium historyczne dotyczy cmentarza żydowskiego w Białymstoku, lokalizowanego przy ulicy Wschodniej.

Zostało ono opracowane na zlecenie Rejonowego Przedsiębiorstwa Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Białymstoku.

W trakcie pracy napotkano na szereg trudności, najpoważniejszym był brak materiałów archiwalnych, które odpowiedziałyby na pytania: kiedy i od kogo kupiono grunt na cmentarz, czy jego granice przedstawione na planie Białegostoku z 1937 roku są takie same jak w chwili wytyczania? Nie odnaleziono żadnego planu cmentarza.

Dalsze przeszkody to niedostępne zbiory archiwum Żydowskiego Instytutu Historycznego / brak pracownika/, remont biblioteki w tym Instytucie, a także nieskończone prace nad ewidencją nagrobków prowadzone przez Janinę Tysiąko na zlecenie Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Białymstoku. Do chwili obecnej /tj. do III 1985 roku odczytano inskrypcję i założono karty ewidencyjne dla ok. 100 nagrobków. Na cmentarzu zachowało się do 1984 roku ok. 6000 nagrobków. Jeśli przyjmieny, że tylko $\frac{1}{3}$ posiada inskrypcję, to i tak zostało dużo do odczytania. Inskrypcje głównie wyryte są w języku hebrajskim. Przy opracowywaniu kart ewidencyjnych niezbędna jest pomoc tłumacz, a nie ma zbyt wielu chętnych do tej pracy.

Niedokończone prace ewidencyjne utrudniają opracowanie analizy zabytków sepulkralnych, a także uniemożliwiają opracowanie katalogu zabytków sepulkralnych.

W niniejszej dokumentacji zrezygnowano z opracowania katalogu zabytków sepulkralnych, a zamiast niego wprowadzono rozdział-Wykaz zabytków sepulkralnych posiadających karty ewidencyjne. Uznano też za zabytkowe wszystkie nagrobki zachowane na cmentarzu, bez względu na ich czas powstania, wartości artystyczne, ponieważ cmentarz żydowski wraz z nagrobkami jest jedynym w Białymstoku świadectwem istnienia dużej Gminy żydowskiej.

Jednocześnie należy podkreślić, że po skończeniu prac nad ewidencją nagrobków będzie można rozdział Wykaz zabytków sepulkralnych posiadających karty evidencyjne zaktualizować.

W trakcie pracy nad studium wykorzystano bogaty zbiór fotografii i negatywów dotyczący cmentarza żydowskiego w Białymostku, znajdujący się w Biurze Badań i Dokumentacji Zabytków w Białymostku. Wykorzystan materiały fotograficzne przy opracowywaniu analizy ~~xx~~ zabytków sepulklnych. Zostały one również częściowo wykorzystane w części fotograficznej niniejszego opracowania. Najprawdopodobniej selekcja materiału fotograficznego, która musiała być przeprowadzona nie była najlepsza. Nie zamieszczono zdjęć wszystkich symboli występujących na nagrobkach. Opracowując studium zdawane sobie sprawę z niemożliwości przedstawienia wszystkich zdjęć.

Uznano też za integralną część opracowania karty evidencyjne nagrobków których jeden egzemplarzem powinien otrzymać użytkownik cmentarza tj. Urząd Miejski, Wydział Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej.

II. Zestawienie materiałów wykorzystanych w opracowaniu:

A/ Mapy i plany.

1. Plan grodu Bielska z 1887 r. Oryg. WAP Białystok dział kartografii.
2. Plan Białegostoku z 1937 roku, w skali 1:5000. S.Chejnicki. Oryg. WAP Białystok dział kartografii.
3. Plan miasta Białegostoku 1938.Oprac. E.Szutko.Oryg.WAP Białystok.
4. Plan miasta Białegostoku 1937.Oprac. Z.Danuta.Oryg.WAP Białystok dział kartografii.
5. Schema wodnoprzewodnej seti g. Bielsk. 1941. Wyg stanu z 1937. Oryg.WAP Białystok dział kartografii.
6. Plan der Stadt Białystok 1942. Oryg. WAP Białystok dział kartografii- topograficzne mapy niemieckie syg. 139.
7. Plan Białegostoku z lat 50-tych XX w. Oryg. WAP Białystok dział kartografii.

B. Ikonografia:

1. Cmentarz w Bagnówce. Stan przed 1939 r. Repr. Białystok Photo Album of ~~menowend~~ City and its Jens the World over. wyd. Dawid Sohn, New Jork 1951 / w Żydowskim Instytucie Historycznym w Warszawie/, s.152.
2. Pomnik wzniesiony ku czci zamordowanych 30.VII 1905 r. Repr. Białystok Photo... s.78.
3. Pomnik wzniesiony na cmentarzu żydowskim ku czci zamordowanych 30.VII.1905. Repr.The Białystoker Memorial Book... s.17.
4. Ohel Rabiego Chaima Hertz Halpnera na nowym cmentarzu żydowskim w Bagnówce, wzniesionym z funduszy żydów z Nowego Jorku w 1921 roku. Repr. Białystok Photo... s.23.
5. Fragmenty pomnika ku czci pomordowanych 30.VII.1905 znajdującego się obecnie na Cmentarzu Komunalnym w Bielsku,

6. Cmentarz żydowski. Widok ogólny od głównej bramy wjazdowej. Fot. A. Juszczak 1978 nr neg. 22 21 96.
7. Cmentarz żydowski. Ohel.
Fot. A. Juszczak 1978. Neg. PKZ Warszawa 222194.

C. Archiwalia:

Ośrodek Dokumentacji Zabytków w Warszawie.

Teki Glinki nr.: 89,
206,
233,
241,

Urząd Stanu Cywilnego w Białymostku:

Akta Stanu Cywilnego Gminy Żydowskiej w Białymostku.

Kniga dla zapisii umierzych ewwriejew:

1885, 1886, 1887, 1888, 1889, 1890, 1892, 1893, 1894, 1897, 1898,
1899, 1900, 1902, 1904, 1905, 1906, 1907, 1908, 1909, 1910, 1912,
1913, 1914, 1915–1917,

Księga zmarłych ludności żydowskiej za rok 1918 w Białymostku.

Księga zmarłych ludności żydowskiej w Białymostku za rok:
1919–1939.

Buch für Eintragung der Strebefälle bei Juden in Bialystoker Ghetto 1941 Jahr.

Buch für Eintragung der Strebefälle bei Juden in Bialystoker Ghetto 1942 Jahr.

Nojewódzkie Archiwum Państwowe w Białymostku:

Przeprowadzono kwerandy z wynikiem negatywnym w zespołach archiwalnych:

- Akta Miasta Białegostoku 1838–1939/43/
- Akta Starszego Notariusza Gordzieńskiego 1886–1895.
- Akta Białostockiej Obwodowej Komisji Budowlanej.

- Inspekcja podatkowa miasta Białegostoku i powiatu białostockiego
1901, 1916.

- Akta Szpitali - Grupa Zespołów 1899-1915.

Białostockaja Evrejskaja Obecnostwennaja Bol'nicja 1913.

/ 2 j.a. księgi wydatków/.

Żydowski Instytut Historyczny w Warszawie:

Archiwum i zbiorы иконографiczne są nieudostępniane.

D.Bibliografia:

1. Bałaban M., Zabytki historyczne Żydów w Polsce, Warszawa 1919.
2. Bałaban M., Historia i literatura żydowska ze szczególnym uwzględnieniem historii Żydów w Polsce, Lwów 1904.
3. Fuks M., Hoffman Z., Horn M., Tomaszewski J., Żydzi w Polsce. Dzieje i kultura, Warszawa 1982.
4. Goliński M., Białystok. Przewodnik po mieście i okolicy, Białystok 1933.
5. Goles Białostoka 1919, 1920. Gazeta codzienna.
6. Krajewska M., Czas kamieni, Warszawa 1982.
7. Leszczyński A., Żydzi ziemi bielskiej od poł. XVII do 1795 r., Wrocław 1980.
8. Oleksicki A., Małofiejew I., Białystok. Studium historyczno-urbanistyczne do planu zagospodarowania przestrzennego, Białystok 1973 / n-pis PKZ/.
9. Orłowicz M., Przewodnik ilustrowany po województwie białostockim Białystok 1937.
10. Penkala A., Cmentarz żydowski w Ostrowcu Świętokrzyskim, Spotkania z zabytkami 1983 nr 2, s.73-75.
11. Pamiatnaja knižna grodnieńskoj guberni za 1897, Grodno 1897.
12. Rejdush-Samkowa I., Problem tradycji i stylów w sztuce żydowskiej, w: Tradycja i inowacja, Warszawa 1981.
13. Rejduch-Samkowa I., 450 lat cmentarza Remu w Krakowie, Spotkania z zabytkami 1984, nr 2, s.55-56.

14. Roth C., Die Kunst der Juden, Frankfurt a M. 1973.
15. Synagoga Kultgeräte und Kunstwerke von Patriarchen bis zur Gegenwart, Recklinghausen 1961.
16. Słownik Geograficzny Królestwa Polskiego i innych ziem słowiańskich t.15, Warszawa 1900.
17. Koczeńska- Gołasz H., Czerniawski E., Nagrobki architektoniczne na dziewiętnastowiecznym cmentarzu żydowskim w Legnicy, Ochrona Zabytków 1984 nr 3 s. 198- 206.
18. Korzec P., Pogrom białostocki w 1906 i jego polityczne reperkusje. Rocznik Białostocki t.3, 1962 s.149-180.

III. Topografia obiektu.

Cmentarz żydowski w Białymstoku wytyczony został ok. 1890 roku do 1943 roku był własnością Gminy Żydowskiej w Białymstoku. Opuszczony, został w 1966 roku przejęty na rzecz Skarbu Państwa.

Kirkut zlokalizowany jest w północno-wschodniej części Białegostoku, po południowo-wschodniej stronie drogi Białystok-Supraśl, z dala od niej. Cmentarz żydowski od drogi oddziela wytyczony wcześniej, w 1888 roku cmentarz parafii rzymsko-katolickiej p.w. Wniebowzięcia Najświętszej Marii Panny, od północny z ulicą Wschodnią, od półn. i zach. ze wspomianym wyżej cmentarzem rzymsko-katolickim, od wschodu na terenie cmentarza wystawione zostały domki jednorodzinne.

Cmentarz żydowski przy ulicy Wschodniej w XIX wieku znajdował się na terenie wsi Bagnówka, gmina Dojlidy.

Wieś Bagnówka w XVII-XVIII wieku wchodziła w skład klucza karakulsko-sobolewskiego, własność Radziwiłłów.

Od 1807 roku, wraz z całą gminą znalazła się w zaborze rosyjskim. Po I-szej wojnie światowej, w 1919 roku znalazła się w granicach Białegostoku, kiedy to na mocy rozporządzenia Komisarza Generalnego Ziemi Wschodnich powiększono obszar Białegostoku m.in. o przedmieście Wygoda.

W dzielnicy Wygoda, w końcu XIX wieku obok wymienionych cmentarzy wytyczono ponadto cmentarz prawosławny i cmentarz ewangelicki. Cmentarz prawosławny zlokalizowany został po wschodniej stronie ulicy Wasilkowskiej, u jej zbiegu z drogą / 1883/ do Supraśla, cmentarz ewangelicki zlokalizowany został po wschodniej stronie ulicy Wasilkowskiej i po półn. stronie Szosy Płn.-Obwojej. Cmentarze te w chwili ich wytyczania znajdowały się z dala od zabudowy.

Cmentarz żydowski przy ulicy Wschodniej powstawał w czasie gdy w dzielnicy żydowskiej /ob. ul. Kalinowskiego/ ul. Bema/ istniały dwa kirkuty: jeden z 1766 roku / przy ul. Sosnowej, ob. Kalinowskiego/, drugi przy ul. Bema z 1840 roku. Synagoga również znajdowała się w tej dzielnicy /ob. ul. Wesołowskiego/.

IV. Historia cmentarza:

Żydzi w Białymstoku pojedli się już w XVI wieku. Pierwszy cmentarz żydowski wytyczony został przed 1580 r., na tyłach południowej pierzei rynku. W 1772 roku był już nieczynny.^{1/}

Gmina Żydowska powstała w początkach XVIII wieku. Z dokumentów kościelnych wynika, iż miało to miejsce w 1711 roku, niektórzy historycy wiążą fakt powstania gminy z pozwoleniem jakie w 1718 roku uzyskali Żydzi od właściciela Białegostoku na budowę synagogi.^{2/}

W 1764 roku naprzeciwko istniejącej bożnicy wzniesiono nową, która przetrwała do końca XIX wieku.^{3/} W 1765 roku liczba ludności żydowskiej w Białymstoku wynosiła 761 osób.

Z inicjatywy bractwa pogrzebowego Hewra Kadisz w 1766 roku wytyczono cmentarz żydowski przy ob. ulicy Kalinowskiego /d. Sosnowa/.^{4/}

J.K. Branicki, będący właścicielem miasta otaczał opieką Żydów mieszkających w Białymstoku. M.in. uzyskali oni prawo swobodnego wypasu bydła na gruntach i pastwiskach, wyłączeni byli spod władzy miejskiej i podporządkowani dworowi. W 1766 roku mieszczanie i Żydzi podporządkowani byli władzom landwójta.^{4/}

W końcu XVIII wieku liczba ludności żydowskiej zamieszkującej Białystok znacznie zwiększyła się, wynosiła 1788 osób. W tym czasie ludność Białegostoku liczyła 3930.^{5/} W XIX wieku gwałtownie wzrastała liczba ludności miasta, w tym ludności wyznania mojżeszowego. W 1840 roku wystąpiła konieczność wytyczenia nowego kirkutu. Zlokalizowano go przy ob. ulicy Bema.^{6/}

W końcu XIX wieku liczba ludności żydowskiej stanowiła 77,9% ludności miasta. Katolicy w tym czasie stanowili 9,5%, prawosławni 7%, protestanci 5,5% i inne wyznania 1,1%. Takie proporcje przetrwały aż do 1914 roku, tj. do chwili rozpoczęcia I-szej wojny światowej.^{7/}

Najprawdopodobniej przy tak dużej liczbie ludności żydowskiej istniejące cmentarze były niewystarczające i dlatego ok. 1890 roku wytyczony został cmentarz w Bagnówce.

W końcu XIX wieku istniała tendencja przenoszenia cmentarzy poza obręb miasta, wcześniej wytyczono cmentarz ewangelicki^{8/} 1883 r./, gdy przepełniony został cmentarz ewangelicki przy d. ul. Suraskiej /ob. Mazowieckiej/, później wytyczono cmentarze rzymsko-katolicki i prawosławny. Te cmentarze przy ulicy Sosowej i przy kaplicy Rocha zostały zamknięte. Wszystkie wymienione cmentarze zlokalizowane na Wygodzie. W 1890 roku w ich sąsiedztwie powstał nowy kirkut.

Nie udało się ustalić, kiedy i od kogo zakupiła gmina, ~~xxix~~ której grunty na cmentarz. Na planie miasta z 1887 roku nie zaznaczono jeszcze cmentarza żydowskiego. W kwarterze I-szej cmentarza odnaleziono nagrobki, na których odczytano daty zgonu 1874, 1876^{9/}, fakt ten nie musi mieć jednak żadnego związku z wytyczeniem cmentarza przed 1890 rokiem, choć może. Można przypuszczać, że data świadczy o zgonie a nie o fakcie wystawienia w tym roku nagrobka. Należy dopuścić możliwość przeniesienia zwłok przez rodzinę z innego cmentarza. Zdarzały się takie przypadki wśród Żydów białostockich, co prawda potwierdzenie w dokumentacji archiwalnych dotyczy ekshumacji i przenoszenia zwłok, w latach 30-tych XX wieku.^{9/}

Nie udało się ustalić jaką powierzchnię miał cmentarz w chwili jego wytyczania. W 1937 roku powierzchnia cmentarza wynosiła 12,5 ha.^{10/} Najprawdopodobniej była ona taka sama jak w chwili wytyczania. Przypuszczalnie tuż po wytyczeniu cmentarz żydowski został ogrodzony murem ceglanym, nietynkowanym. Nur ten we fragmentach przetrwał do dziś.

w południowej części ogrodzenia cmentarza żydowskiego była brama ceglana, nietynkowana, zakończona gzymsem kostkowym, wyłamany w części środkowej trójkątnie. Pierwotnie brama była dwu lub trzyosiowa: na osi w części środkowej przesvit wejścia zamknięty zukiem obniżonym w trójkątnym szczycie, wgłębienie, najprawdopodobniej wyrwa po tablicy z inskrypcją. Przypuszczalnie mur cmentarny pokryty był dachówką, jak miało to miejsce w ogrodzeniu cmentarza katolickiego. Inne bramy, o podobnym wyglądzie znajdowały się od ulicy Cmentarnej, z którą graniczył kirkut od zachodu. Ulica Cmentarna oddzielała cmentarz żydowski od wspomnianego wyżej katolickiego. Ok. 1949 roku ulica ta przestała istnieć.

Po zach. stronie bramy od ulicy Wschodniej zlokalizowane były na terenie cmentarza dwa budynki.^{11/} O ich budowie, wyglądzie i pełnionych funkcjach nie znaleziono żadnej wzmianki. Najprawdopodobniej jeden pełnił funkcję domu przedpogrzebowego, drugi domu grabarza. W latach 1905-1906 dochodziło w Białymstoku do wystąpień antyżydowskich. 30 lipca 1905 roku doszło do zamieszek w wyniku których zmarły tego dnia 39 osób/ 23 mężczyzn, 16 kobiet/.^{12/} Najkrwawszy pogrom Żydów w Białymstoku miał miejsce w czerwcu 1906 roku. Ciek zabitych i rannych, ograbiono wiele mieszkań, sklepów, fabryk.

Ku czci pomordowanych na cmentarzu żydowskim, przy ul. Wschodniej postawiono pomnik. Wzniesiony obelisk wykonany był z czarnego marmuru, niezwykle cennego. Epitafium wyryte na tym pomniku ułożył poeta hebrajski Zalman Schneur.^{13/}

Na cmentarzu żydowskim w Białymstoku obok Żydów bialostockich chowano mieszkańców Supraśla.

Mimo, że Akta Stanu Cywilnego Gminy Żydowskiej znajdujące się w Urzędzie Stanu Cywilnego w Białymstoku są kompletne, należy traktować je z pewną ostrożnością, nie podają one bowiem na którym z trzech cmentarzy żydowskich zostali pochowani zmarli.

Najprawdopodobniej od 1890 roku zmarłych Żydów chowano na cmentarzu przy Wschodniej, choć musiały się odbywać pogrzeby i na starych. Miejsce to mieściło np. w 1920 roku, kiedy Białystok zajęty był przez wojska radzieckie, ze względu na oddalenie cmentarza od miasta zmarłych chowano na starym cmentarzu przy ulicy Sosnowej, wówczas już nieczynnym / w jego części zachodniej od ulicy Odeskiej/. ^{14/}

Po opuszczeniu miasta przez wojsko radzieckie, odbył się na cmentarzu uroczysty pogrzeb zabitych Żydów, znalezionych 25.08.1920 r. Pogrzeb miał miejsce 29 sierpnia. Pochowano wówczas Gabriela Gurmana, Beniamina Damskiego, Ickaka Fizera, Beniamina Garbera, Icko Złotarza. ^{15/}

W 1922 roku ^{16/} zbudowany został na cmentarzu ohel, betonowy - Chaimowi Herta Halpernowi, ufundowali go Białostoccy Żydzi mieszkający w Nowym Jorku. Emigracja białostockich Żydów do Ameryki, Argentyny i Palestyny miała miejsce w latach 80-tych XIX wieku. ^{17/}

Cmentarz przy ulicy Wschodniej funkcjonował normalnie do 1941 r tj. do czasu kiedy Białystok zajęli Niemcy. W utworzonym getcie wytyczony został cmentarz przy ulicy Żabiej. Getto białostockie zostało zlikwidowane w 1943 roku.

Tabela . Zestawienie liczby ludności żydowskiej zmarłej w Białymstoku w latach 1890- 1942. Oprac. na podst.

danych z Urzędu Stanu Cywilnego w Białymstoku.

Rok	1890	1891	1892	1893	1894	1895	1896	1897
liczba zmarłych	641	-	657	699	842	-	-	658

Rok	1898	1899	1900	1901	1902	1903	1904
liczba zmarłych	782	806	999	-	769	-	485

4960 Rok 1905 1906 1907 1908 1909 1910 1911 1912 1913
 liczba zmarłych 672 687 602 604 681 618 . 506 590

7208 Rok 1914 1915 1916 1917 1918 1919 1920 1921 1922
 liczba zmarłych 563 818 862 1263 965 957 953 502 32

3843 Rok 1923 1924 1925 1926 1927 1928 1929 1930 1931
 liczba zmarłych 408 442 426 464 402 409 446 411 435

4073 Rok 1932 1933 1934 1935 1936 1937 1938 1939 1940
 liczba zmarłych 439 498 441 477 476 526 496 720 .

1910 Rok 1941 1942 17/
 liczba zmarłych 969 941

29,332

Z powyższych danych wynika, że corocznie od 1890 do 1943 r. przybywało na cmentarzu żydowskim ok. 500 pochówków / średnio/, najwyższa śmiertelność wśród ludności , a więc i najwięcej pochówków było w latach wojny i po I- szej wojnie światowej.

Cmentarz żydowski przy Wschodniej funkcjonował 50 lat. Dane dotyczące pochówków w latach 1941, 1942 dotyczą cmentarza przy Żabiej.

W czasie funkcjonowania cmentarza wytyczono na nim ok. 76 kwatery.

Z relacji mieszkańców Białegostku wynika, że kirkut przy Wschodniej przetrwał wojnę bez zniszczeń.) Postawiony opieki, jako że Gmina Żydowska w Białymstoku przestała istnieć w 1943 roku, tj po likwidacji getta i wywiezieniu ludności żydowskiej do Majdanka, zaczął powoli ulegać zniszczeniu. Dopiero w 1966 roku przejęty został narzecz Skarbu Państwa.

Ostatni pochówek miał miejsce na cmentarzu 14 IV 1969 roku, jako że do tego czasu cmentarz nie posiadał decyzji o zamknięciu.

W 1970 roku Wojewódzka Rada Narodowa złożyła propozycję ażeby opiekę nad cmentarzem przejął Związek Religijny Wyznania Mojżeszowego w Warszawie. 18/

Apel Wojewódzkiej Rady Narodowej pozostał bez odpowiedzi. Cmentarz nieużytkowany, bez opieki ulegał dalszej dewastacji. Rozebrano całkowicie ogrodzenie, rozkradziono nagrobki wykonane z marmuru. Podjęto też niefortunną decyzję budowy na terenie cmentarza domków jednorodzinnych.

V. Charakterystyka cmentarza.

A. Układ przestrzenny.

Cmentarz wytyczony został na planie nieregularnego wieloboku, na przełomie XIX i XX wieku otoczony murem ceglanym, nietynkowanym. Przypuszczalnie mur przykryty był dachówką. Fragmenty muru zachowały się do 1978 roku od ulicy Wschodniej /fot. 16/ i od strony cmentarza rzymsko-katolickiego. Zachowała się częściowo brama od ulicy Wschodniej, murowana z cegły, nietynkowana. Obecnie jednoosiowa, na osi szeroki prześwit wejścia zamknięty żukiem obniżonym. Łuk podkreślony gzymsem ceglanym, w trojkątnym szczytzie wgłębieniem, prawdopodobnie wyrwa po pierwotnie umocowanej tablicy z inskrypcją /?

Ze względu na dużą powierzchnię, cmentarz miał więcej wejść, przypuszczalnie od ulicy Cmentarnej. "edno z nim było najprawdopodobniej na osi wzniezionej w 1905 roku pomnika ku czci ofiar pogromu.

Z planu cmentarza, zaznaczonym na planie miasta w 1937 roku, a także na aktualnym planie cmentarza z 1984 roku w skali 1:500 wynika, że kwatery na cmentarzu żydowskim wytyczone były regularnie. Zajmowały one pld.-zach i płn.-zach. część cmentarza. W środku założenia cmentarnego postawiony został pomnik ofiar pogromu, obelisk z czarnego marmuru. /fot. 13/.

Ścieżki między kwaterami mają nawierzchnię gruntową. Cmentarze żydowskie na ogół zapełniane były bez wytyczania ścieżek i alei, a dla oszczędności miejsc chowano warstwami. Na cmentarzu przy ul. Wschodniej many do czynienia z działalnością planową. Macewy i nagrobki ustawiano w rzędach. Obecnie nie jest to łatwe do stwierdzenia, ponieważ układ przestrzenny cmentarza zaciera się poprzez zarastanie alejek i kwater samosiewami, przewracanie nac-

B. Drzewostan.

Szata roślinna cmentarza złożona jest głównie z gatunków rodzimych /oprócz karagany syberyjskiej/, przeważę stanowią gatunki liściaste. Jedynie w pół.- wsch. części cmentarza występuje sosna zwyczajna. Pierożnie cmentarz pozbawiony był jakichkolwiek drzew. Obecny drzewostan to samosiewy. Brak regularnych nasadzeń.

Południowo-zachodnią część cmentarza pokrywają wielogatunkowe zarośla, wśród których występuje jesion wyniosły, klon jesionolistny, klon pospolity, brzoza brodawkowata, a także lilak pospolity. Do zamieszania cmentarzy żydowskich przyczyniały się także przepisy, zabraniano zrywania trawy z cmentarza. Odwiedzano je raz w roku, w miesiącu elul / wrzesień/. Kapłani nie wchodzili na teren cmentarza, chyba że z okazji śmierci kogoś z rodziny. Za smarzuch modlono się w domach i bożnicach. Niewątpliwie przyczyniało się to do zarastania cmentarzy samosiewami.

Gatunki drzew i krzewów występujące na cmentarzu.

Pinus Silvestris- Sosna zwyczajna

Robinia Pseudoacacia- Grochodrzew

Fraxinus Excelsior - jesion wyniosły

Quercus Rubra- dąb czerwony

Acer Platanoides- Klon pospolity

Acer Negundo- klon jesionolistny

Caragana Arborescens- Karagana syberyjska

Crataegus Monogyna- głóg jednoszyjkowy

Betula Verucosa- brzoza brodawkowata

Prunus Sp- Śliwa

Rosa Sp- Róża

Caprinus Betulus- Grab

C. Stan zachowania.

Cmentarz zachowany jest w złym stanie. Rozebrane zostało ogrodzenie. Dopiero w 1984 roku przystąpiono do ponownego jego ograniczenia. Wschodnia część została zniszczona całkowicie. Postawione na niej domki. Między domkami, znajduje się wzniesienie, urobione z nagrobków przeniesionych ze starych cmentarzy żydowskich. Stary układ drożny ulega zacieraniu, poprzez zarastanie samosiewami, które ponadto niszczą nagrobki.

Najcenniejsze nagrobki marmurowe, zostały rozkradzione. Podobny los spotkał granitowe stele, po których zostały jedynie cokoły. Przypuszczalnie macewy ze wschodniej części cmentarza zostały użyte jako materiał pod fundamenty okolicznych domów.

Nagrobki w w wschodniej części cmentarza są w stanie złym, często połamane, stele zwalone. Macewy pokryte są mchem który niszczy inskrypcje, zawilgocone.

Jedyny ohel na cmentarzu pozbawiony drzwi i okien narażony jest na dewastacje.

Nagrobki w północnej części cmentarza pozbawione są w większości tablic inskrypcyjnych, a więc nie możliwe jest ustalenie do którego należą.

W pobliżu ohela znajdują się fragmenty nagrobków /cokoły/ oraz fragmenty żeliwnego ogrodzenia, przerdzewiałego, połamaneego.

III. Analiza zabytków sepolkralnych.

Zachowane na cmentarzu nagrobki pochodzą z końca XIX wieku i z poł. XX wieku, macewy/ żydowski nagrobek w formie pionowo ustawionej płyty kamiennej, zamkniętej od góry dwoma odcinkami koła, zdobionej płaskorzeźbą i pokrytej inskrypcją, w górnej części macewy umieszczano przedstawienia symboliczne/ wykonane były z piaskowca bądź granitu, nagrobki typu obelisk, stela na cokole, drzewo życia wykonane były z marmuru, granitu.

Najstarsze nagrobki zachowały się w południowo- zachodniej części cmentarza / kwatery I-IV/. W kwarterze I znajdują się nagrobki, na których data śmierci jest wcześniejsza niż data powstania cmentarza / 1874, 1876/.

Podstawowym typem nagrobka występującym na cmentarzu przy ulicy Wschodniej jest macewa wykonana z piaskowca, osadzona w gruncie /fot. 33, 34/ lub osadzona na cokole /fot. 41, 58/.

Macewy osadzone w gruncie to płyty w formie prostopadłościennu, a także prostopadłościennu zackrąglonego u góry. W górnym partię macewy techniką wypukłego reliefu rzeźbione piktograficzne elementy symboliczne/ m.in. fot. 35, 36/, często też rytą kreską prostokącie umieszczone inskrypcje. Występują też macewy bez symboliki.

Sporadycznie występowały macewy, których tablica inskrypcyjna wyodrębniona była za pomocą pilastrów ~~zakończonych~~. Ich podstawowym elementem była płyta pionowo, ustawiona na wysokim cokole, w dekoracyjnych obranieniach. Zachowany na cmentarzu tego typu wykonany został w 1922 roku. Na prostopadłościennym cokole ustawiona jest płytka, na ścianie czołowej zachodniej umieszczona jest tablica inskrypcyjna, ustawiona pionowo między parą pilastrów. Pilastry bez cokołów, o kanelowanych trzonach, z głowicami ze stylizowanymi liśćmi akantu. Płyta zwieńczona ■ szczytem zamkniętym półkoliście

żukiem nadwieszonym. Boczne narożniki szczytu dekorowane parą akreterionów w kształcie stylizowanych półpalmet.

W szczycie dwa trójkąty splecone w formie gwiazdy Dawida. Na cokole węglecteda płytina z wyciętymi półkoliście narożnikami, na płycinie wyryta inskrypcja-hebrajskie litery T.N.S.B.H./niech żyć/jego dusza będzie włączona w wieńec wiecznego życia/.

Często występującym typem nagrobka jest obelisk. Wykonywano go z granitu lub z czarnego marmuru, w kwaterze I zachowały się dwa przykłady nagrobka z marmuru. Obeliskom nadawano prostą geometryczną formę, bez elementów dekoracyjnych. W latach 20.-tych XX wieku eskoły tego typu nagrobków wykonywano z piaskowca, uformowanego na kształt bloków kamiennych, na ścianie zachodniej cokol inskrypcja w języku rosyjskim, niemieckim bądź hebrajskim.

Inskrypcja była wyryta na tablicy, często wykonanej w formie rozwiniętej karty zrolowanej u dołu. Obelisk wykonany był z granitu. Inskrypcja na nim była po hebrajsku. Przykładem takiego typu może być nagrobek Dawida J. Szapiro, zmarłego w 1920 r / w wieku 65 lat, kupca/. Obecnie nagrobek pozbawiony jest górnej części, która leży przy cokole./Stan z 1982 r przedstawia fotografia znajdująca się w zbiorach BBiDZ w Białymostku/. Nagrobek znajduje się w kwaterze XXIV.

Innym typem nagrobka z pocz. XX wieku jest nagrobek w formie drzewa życia/fot.32/, wykonany z granitu. Zachowany przykład takiego nagrobka znajduje się w kwaterze I.

Wobec zakazu ustawiania na cmentarzu rzeźb i ornamentów figuralnych, nagrobki na cmentarzu były skromne, groby plutokracji wyróżniały się jedynie bogactwem marmuru. Najstarszy nagrobek odnaleziony na cmentarzu z 1874 roku wykowany był właśnie z marmuru. Wzniesiono go dla Ester Roznethal. Górną część obelisku jest odłamana, na pozostałej zachowała się inskrypcja w języku

hebrajskim: "... CZŁOWIEK WART ZEZ/ MÓWIĆ BĘDĄ MIEDZY SOBĄ GDZIE JEST MATKA NASZA/ W CIENIU BĘDZIEMY ŻYĆ, KTÓRZ WYCIAGNIE KU NAM DŁONIE/ NA PUSTKOWIE WYWIODZIA NAS MATKA MIŁOSIERDZIA/PAMIĘCI O NIE BĘDZIE AŻ DO POWSTANIA JEJ DO ŻYCIA/PANI ESTER SOWIBA B/żog P/amięci/CÓRKA R/abiegos i KAPŁANA ZEEW WOLFA B/żogiej/ P/amięci: ŻONA R/abiego/ MOSZE MEIR B/żogiej P/amięci/ ROZENTHALA/ODESZŁA WE CZWARTEK 5 NISAN /III-IV/634 /1874/ W.M.D./według makiej daty T.N.S.B.H./niech jej dusza będzie włączona w wieńiec wiecznego życia/.

Obok piaskowca, granitu , marmuru stosowanego do wytwarzania nagrobków również betonu. Wykonane z niego były sarkofagi znajdujące na terenie cmentarza oraz ohel. Sarkofagi w kwaterze III posiadały elementy dekoracyjne. Ohel wzniesiono w 1922 roku z funduszy białostockich Żydów, którzy wyemigrowali do Nowego Jorku. Wzniesiono go na rzucie kwadratu, pokryty jest dachem namiotowym. Otwór drzwiowy znajduje się w ścianie południowej, otwory okienne w ścianie zaciągniejszą i wschodniej. Otwory ujęte w płaskie opaski. Pierwotnie otwór drzwiowy wypełniony był drzwiami jednoskrzydłowymi z nadświeitem. W otworach okiennych były okna. Otwory okienne i drzwiowy kryły się prostokątnie zamknięte półkoliście. Po wschodniej stronie otworu drzwiowego wyryta jest inskrypcja w języku hebrajskim: "TEN OHEL/ WYBUDOWANY Z IOMU ZGROMADZENIA/ LUDZI Z BIAŁEGOSTOKU W NOWYM JORKU W EMERYCIE/ W 50 LAT/ W MIESIACU ELUL/ 1922."/fot. 31/. Analogiczny ohel, według relacji Moniki Krajewskiej znajdował się w pobliskim Zabłudowie.

Inskrypcje wyryte były na wszystkich nagrobkach po stronie zach. Litery były wkleśle. Wg relacji J. Tyszko często spotyka się błędy ortograficzne w tekście hebrajskim. Obok hebrajskiego spotykamy wersety w jidisch. Przykładem może być nagrobek Neira Sturnska, znajdujący się w kwaterze XXIII z 1920 roku. Po krótkiej inskrypcji w języku hebrajskim: " TU ZOSTAŁ POCHOWANY/NASZ OJCIEC NAJDROŻY

I POWAŻANY/CZŁOWIEK ZACNY I PRAWY/NASZ MISTRZ/ N/asz nauczyciel/
R/abi/MEIR S/ym/R /abiego/ TUDRUSA/ STURMAK/ ODSZEDŁ W OSMY DZIEN
ŚWIĘTA SUKOT/68/1920 TSNJS.B.H znajduje się werset w języku jidisz
"KINDER GEDANNKT OJER FATER".

Przejaw postaw asymilacyjnych Żydów białostockich widoczny jest na wielu nagrobkach typu obelisk, drzewo życia. stela na cokole. Żydzi od II poł. XIX wieku zaczęli często stosować typy nagrobków chrześcijańskich , analogiczne nagrobki typu drzewo życia stela na cokole, obelisk występują na pobliskich cmentarzach: rzymsko-katolickim i prawosławnym.

Na tego typu nagrobkach inskrypcje wyryte były w języku hebrajskim i rosyjskim , a także hebrajskim i niemieckim, w latach 30-tych polskim / fot.50/.

Przykładem inskrypcji w języku niemieckim mogą być nagrobki/a właściwie cokoły/ znajdująca się w kwarterze I :" HIER RUHT/DIE ZAERTLICHESTE TOCHTER/ DIE KREUDEST GATTIN/DIE AUFPFERNOSTE MUTTER/ FRAU MARIE MINNA KOHN/ GEE. GOLDBAUM/ GEBOREN AM 14 TISCHRI 1855 /GESTORBEN AM 27 ADAR 1901/ IHR ANDANKEN SEI GESEUNETE."/fot.40/, a także nagrobek Hanny Rubinstein :" HIER RUHT/HANNA RUBINSTEIN/GEB. 1816/ GEST. 1898.

Przykłady inskrypcji w języku rosyjskim znajdują się na nagrobkach m.in. w kwarterze I /fot.39,37/-Szlomy Hirsza Zina i D.O.Menachowskiego , w kwarterze XXIV D.J.Szapira.

Na cmentarzu białostockim , wśród zachowanych i odczytanych inskrypcji przeważają inskrypcje krótkie. Informują one o imieniu zmarłego, imieniu i nazwisku jego ojca, w przypadku kobiety dodatkowo o imieniu i nazwisku męża, o dacie zgonu, a także o cechach pozytywnych zmarłego. Przykładem mogą być inskrypcje cytowane wyżej. Wśród odczytanych inskrypcji XIX wiecznych występują przykłady opisujące szczegółowo życie zmarłego/fot.38/:"... /SEDZIWI STARZEC OSiemdziesięcioletni żył/z SWYM ZNAKOMITYM ROZUMEM ZGODNIE Z TORĄ I/ W BOJAŻNI B/ożej/-SWYM SKARBAMI/ CAZA DUSZA UKOCHAŁ TORE I WIEDZES

W PRAWDZIE I ZACIĘŚCI / BYŁ PODPORA NASZEGO NAUCZYCIELA R/abie/ NAFTALI HERCA/S/yn/ R/abiego/ JEHOSZUDY B/ZOGIEJ/ P/amięci/ ... LITENSKI BYŁ MIASTEM JEGO NARODZIN/BYŁ WIELKIM KUPCEM OD MŁODOŚCI SWEJ AŻ DO STAROŚCI ZAJMOWAŁ SIĘ/WIELE TORĄ . W ROKU 639/1878-79/ PODCZAS PÓBYTU W MIEŚCIE PETERSBURGU NAGLE ULEGIŁ WYPADKOWI/BYŁ PRZEJECHANY GO POWÓZ I ZŁAMAŁ MU NOGĘ/ I ODTĄD CHODZIŁ O KULI/PRZEZ POZOSTAŁE DNI SWEGO ŻYCIA/..."/, fot. 35/: "T/u/ S/poczywa/ /Mąż WIELKI I PRAWY N/iech go/ B/óg/ Z/achowa/ NASZ MADRY RABI I UCZONY JEHUDA S/yn/ R/abiego/ MORDECHAJA B/ZOGIEJ P/amięci/WENDEL KTÓREGO PLOMIENЬ ŻYCIA ZGASŁ/ W DZIEWIĘDZIESIĘTYM ROKU JEGO ŻYCIA, 653/1893/ DO WIECZNOŚCI Dnia 22 A VII-VIII/654/1894/ ZESTARZAŁ SIĘ / I DOŻYŁ PÓŁNIEJ STAROŚCI BEZ/ZANĘŚCI I NIENAWIŚCI/Mąż PRZYCHYLNY LUDZIOM POSTĘPOWAŁ UCZCIWIE WOBEC BRACI/WSZYSTKIE JEGO CZYNY EGĄDĘ OCENIONE JEST NA USTACH WIELU/W BOJAŻNI B/ożej/ POSTĘPOWAŁ PRZEZ WSZYSTKIE SWE SZCZĘŚLIWE DNI/AŻ ODSZEDŁ W DOBREJ OPINII, T.N.S.B.H./ niech jego dusza będzie włączona w wieńiec wiecznego życia/."

Inskrypcje na nagrobkach kobiecych wychwalają głównie cnotliwość, pobożność zmarłej / m.ni. fot. 36/: "T/u/ S/poczywa/ NIEWIASTA BOGOBOJNA, KTÓRA PRAWIE NIE UCZYNIŁA ŹADNEJ RZECZY BEZ /BOJAŻNI NIEBIOS WIELKODUSZNA PANI RACHEL HINRA CÓRKA R/abiego/MOSZE CHACKELES ŻONA R/abiego/SZMUELA KAPŁANA/ W WIEku SIEDEMDZIESIĘCIU SZEŚCIU LAT/ODEZWAŁA JEGO DUCH 26 NISAN/III-IV/ 653/1893/W.M.D /według małej daty/T.N.S.B.H./ niech jej dusza będzie włączona w wieńiec wiecznego życia/."

Na prawie wszystkich nagrobkach występują hebrajskie litery P.N. /skrót - "tu spoczywa"/ oraz T.N.S.B.H. /niech jej/jego/ dusza będzie włączona w wieńiec wiecznego życia.

Zakaz religijny zabrania w sztuce żydowskiej wyobrażania postaci ludzkich. Często występuje sama ręka. Ornamentykę stanowią motywy roślinne / m.in. winna latorośl/, zwierzęta, przedmioty związane z kultem, przedstawienia ptaków, stworów fantastycznych/m.in. gryfiów/, korony. Jednocześnie występują ornamenty właściwe dla sztuki

europejskiej, motywy : kartuszowe, roślinne i motyw wazonu z kwiatami.
23/
Na nagrobkach, obok tych motywów występowały również symbole związane z uprawianym przez zmarłego zawodem/ symbole takie spotyka się na cmentarzach w Warszawie i w Krakowie, na białostockim cmentarzu nie stwierdzono ich występowania/, ogólnie symbole śmierci połamane świece, połamane drzewa, tonące okręty / w Białymostku przy ul. Wschodniej nie odnaleziono tych ostatnich/.

Znak wyróżniający groby kapelanów /kichenów/, z rodu Arona to dwie dlonie złączone do błogosławieństwa, rozsunięte palce, stykające się ze sobą kciuki i palce wskazujące. Lewici- pomocnicy kapelanów /obmywali im ręce przed błogosławieństwem/- mają nagrobki z wizerunkiem misy i dzbana lub też ręki z dzbanem. Pisarz, przepisujący święte zwoje na nagrobku miał wyrzeźbioną rękę trzymającą gęsie pióro, książki, szafę foliażów. Studiuowanie Biblii było u Żydów najczcigodniejszym zajęciem i najwyższą erą.

Kobietom rzeźcono na nagrobkach świeczniki, gdyż to one zapalały w piątek wieczorem świece szabasowe. Ponadto ~~Nippa latorośl~~, ptaki- symbolizowało to zgon młodej kobiety, która pozostawiła małe dzieci.

Na niektórych cmentarzach obok przedstawień zwierząt egzotycznych jak i lwy, tygrysy spotyka się występowanie zwierząt rodzimych jak: wiewiórki, bociany, zajęce, psy, żaby. Na cmentarzu przy Wschodniej takie symbole nie występują.

Często, choć nie zawsze zwierzę symbolizowało imię zmarłego:

Lew- Arie /hebrajskie imię/, Lejb/ w jidisz/,

Jeleń- Ciwi, Hirsz,

Niedźwiedź- Dow, Ber,

Gołąb- Jonah,

w niektórych przypadkach imię Dawid symbolizowała znajdująca się 24/
w zwieńczeniu macewy gwiazda Dawida.

Na cmentarzu bialostockim spotykamy nagrobki, na których lew symbolizuje imię zmarłego, przykładem nagrobek w III kwarterze Ari Lejb Farbera z 1905 roku . Pod płaskorzeźbą lwa inskrypcja w języku hebrajskim: "CZŁOWIEK ZACNY I PRAWY/ N/iech go/ B/6g/Z/achowa/ WYZNACZAJACY PRZEZNACZENIE WEDŁUG TORY/ P/en dostaćny/ NASZ MISTRZ SZAROWNY N/asz/ Rabi/ ARIE LEJB S/yn/ RABIEGO CHAIMA FARBERA O/25/ dszedż/ 22 SIWAN /V-VI/ 1905/ T.N.S.B.H."^{25/}

Przykładem, kiedy lew jest jedynie symbolem przynależności do narodu żydowskiego z pokolenia Judy, a nie symbolem imienia może być macewa Jehudy Wendela /fot.35/, znajdująca się w kwarterze I.

Symboliem imienia są też dwa jelenie na macewie Ciwi Hirsza Smagiera zmarłego w 1906 r., a znajdująca się w kwarterze III, "CZŁOWIEK ZACNY I PRAWY/ N/iech go/ B/6g/ Z/achowa/ NASZ MISTRZ N/asz/ R/nauzcycie rabi/ /CIWI HIRSZ S/yn/ R/abiego/ JEHOSZUI/ SMAGIERA/ O/dszedż/ 26/ W NIEDZIELĘ 5 ELUL /VIII-IX/666 /1906/ W.M.D./T.N.S.B.H./".

Macewa znajdująca się w IV kwarterze, należąca do Dawida Sidrońskiego , z 1910 r./fot.46/, zwieńczona jest gwiazdą Davida i w tym przypadku symbolizuje ona imię zmarłego. Występują na terenie kirkutu na których nagrobkach, gwiazda nie jest symbolem imienia, a tygodnia ,gdzi środkowe pole oznacza dzień szabasu, zaś wierzchołki trójkątów /gwiazda Davida ułożona jest z dwóch trójkątów/ sześć dni tygodnia. Autorzy nagrobków są nieznani, najprawdopodobniej byli pochodzenia miejscowego.

SYMBOLE WYSTĘPUJĄCE NA MACOWACH NA CHABRZU
PRZY UL. WŁOSZCZOWIEJS

I. Symbole śmierci kobiety:

- trójramienny świecznik,
- trójramienny świecznik i dwa liście,
- trójramienny świecznik z pochylonymi świecami i dwoma ptakami,
- pięciornienny świecznik, z dwoma ptakami,
- trójramienny świecznik z ukośnymi świecami,
- trójramienny świecznik z pochylonymi świecami.
- siedmiornienny świecznik / menorah/ ,
- drzewo z lianą, ptak,
- dwie świece, między nimi skarbonek/ symbol działalności charytatywnej zmarłej/ ,

II. Symbol śmierci mężczyzny:

- o imieniu Arie- Lew
- o imieniu Civi- Dwa jelenie
- o przynależności do narodu żydowskiego -lew oparty o książkę lew, lew opierający się o drzewo, dwa lwy opierające się o księgo, dwa gryfy w środku wazon, dwa gryfy, jeleni,
- o imieniu Dawid- gwiazda Davida, przynależnego do koherów, potomków Arona- korona Tora i dzwonie,
- z pokolenia Lewitów- dłoń z dzbankiem, ucozonego- księga użycności, działalności charytatywnej zmarłego-księgo, ręka wrzucająca monetę do skarbenki, działalności charytatywnej, dobrotliwości- skarbnica pobobiego, obroncy Tora- kartuss herbowy/symbol tarczy Tora/

VII. WYKAZ NAGROBIKÓW POSIADAJĄCYCH KARTY INWIDENCYJNE.

KWATERA I:

1. Nagrobek Racheli Kapłan, córki Nosze Chackelesa, zm. 1895, wykonany z piaskowca, betonu, wymiary 91x64x12. Stan zachowania: macewa pokryta mchem, zawiłgocona, krawędzie nadkamane. /fot.36/.
2. Nagrobek III, k. XIX w. /fot.33/ wys. z piaskowca, wym. 75x56x10, stan zach. nagrobek ułamany, pokryty mchem.
3. Nagrobek Faity Dewory, córki Binjanina/ zm. 1895, z piaskowca, wym. 130x59x10. Stan zach.: pokryta mchem, zawiłgocona, lewa krawędź ułamana./fot.34/.
4. Nagrobek Chaji Lampert, córki Civi Hirsza Lampert, zm. k.XIX w., wyk. z piaskowca, wym. 109x55x9, stan zach.: pokryty mchem,krawędzi ułamane.
5. Nagrobek Jehudy Wendela, syna Mordechaja, zm. 1894, wyk. z piaskowca, wym. 110x55x12, stan zach.: dobry, miejscami pokryty mchem, w dolnej partii zawiłgocony./fot.35/.
6. Nagrobek Paigel Tiferman, córki Gaona Jehoszua, zm.1901, piaskowiec, beton, wym.121x53x10, stan zach. pochylona macewa do przodu oddalona od sarkofagu, pokryta w dole mchem, zawiłgocona.
7. Nagrobek Jitela Lipszica, zm. k. XIX w.piaskowiec, wym. 122x55x11 stan zach.: płyta leży na ziemi, pokryta mchem, ułamana na wys. 122 cm.Krawędzie ułamane, uszkodzona tablica inskrypcyjna.
8. Nagrobek Falki Litwińskiej, córka Eli Civi Litwińskiego z Karbina, zm. 1899, wyk. z piaskowcem i betonem, wym.41x53x12, stan zach.: płytka pokryta mchem, ułamana na wys. 41 cm,zawiłgocona, sarkofag pokryty mchem.
9. Nagrobek Ester Rosenthal, córki Kapłana Zeew Wolfa, zm. 1874, wyk. z czarnego marmuru, wym.95x47x23. Stan zach. obelisk zwalony przerzucony na dwie części, obok postument na którym stał obelisk.
10. Nagrobek Racheli Wigdorowic, córka Berszochma Hefnera, zm. 1902, wyk. z czarnego marmuru,wym. 145x42x22, stan zach.obelisk zwalony stan dobry.

11. Nagrobek pani Feigel, córki Soniera Peresa, zm. 1894, wyk. z piaskowca, wym. 91x54x11. Stan zach.: dobry, pochylony lekko do tyłu. Szczyt w kilku miejscach nadziałany, pokryty mchem, ornament roślinny u dołu schowany w ziemi, pokryty mchem i piaskiem.

KATACZKA II.

112. Nagrobek pani Eilli, córki Israela, zm. 1897, z piaskowca, wymiary 106x52x11, stan zach. dobry.

113. Nagrobek Mata Potockiego, syna Ari, Lejba, zm. 1914, z piaskowca, wym. 70x43x9, stan zachowania: płyta pochylona do tyłu w wielu miejscach pokryta mchem i piaskiem, zawilgocona.

114. Nagrobek Minen Szuw, córki Josefa, zm. 1906, piaskowiec, wym. 81x53x10, stan zach.: płyta pokryta mchem, zawilgocona krawędzie płyty nadziałane.

115. Nagrobek Jhanie Barackiej, córki Szlomy Massanazika, zm. 1908, z piaskowca, wym. 96x50x10, stan zach.: pokryty mchem, krawędzie uszkodzone.

116. Nagrobek III, z pocz. XX w., z piaskowca, wys. 42x55x10, stan zach.: płyta pokryta mchem, zawilgocona, połamana.

117. Nagrobek Icchaka Gendelmana, syn Dawida, zm. 1909, z piaskowca, wym. 107x52x16, stan zach.: płyta zawilgocona, pokryta mchem.

118. Nagrobek kohena Elitana Kapłana, syna Jehudy, zm. 1894, z piaskowca, wym. 62x51x11, stan zach.: krawędzie płyty uszkodzone.

119. Nagrobek III, koniec XIX w., z granitu, wym. 57x45x23, stan zach.: zwalony na ziemię, połamany na dwie części./kw.I/

20. Nagrobek "akowa Szapiro, zm. 1910, z piaskowca, wym. 57x56x1 stan zach.: prawy róg ułamany, płyta zawilgocona, pokryta mchem.

21. Nagrobek kohena Nosze Rotszilda, syna Jehudy "akonena, zm. 1903, z piaskowca, wym. 90x47x11, stan zach. płytka pochylona do tyłu, ułanana, pokryta mchem.
22. Nagrobek kohena Wadaka Pruzanskiego, syn Szembla, zm. 1900., z piaskowca, wym. 92x52x10, stan zach.: płytka zawilgocona, pokryta mchem, /fot. 45/.
23. Nagrobek Icchaka Zilberta /fot. 44/, syna Eljahu Akiwy, zm. 1912, z piaskowca, wym. 110x56x11, stan zach.: płytka powalone, zawilgocona, pokryte mchem i piaskiem.
24. Nagrobek Sary Rawic /fot. 43/, córki Szmuila Ber, zm. 1897, z piaskowca, wym. 113x59x10, stan zach.: płytka pokryta mchem, ułanana.
25. Nagrobek Rivki, córka Hanisza Warszawic, zm. 1876, z piaskowca, wym. 82x56x11., Stan zach. pokryty mchem, zawilgocony.

MATARA III.

26. Nagrobek pani Sary, córki Jachova Michelisa, zm. 1907, z piaskowca, wym. 93x51x9. stan zach.: płytka pochylona do tyłu, pokryta mchem, krawędzie nadkaszane.
27. Nagrobek Dewory, córki Szecyla, zm. 1902, z piaskowca, wym. 65x47x9, Stan zach.: płytka zawilgocona, pokryta mchem, krawędź ułanana.
28. Nagrobek "enachema" Ljubela, syna Ciwi Hirasa, zm. 1899, piaskowiec, beton, wym. podst. 166x76x11; 147x54x9. Stan :pokryty mchem, krawędzie naczewy nadkaszane
29. Nagrobek Icchaka Briskera, syna Awrahama, zm. 1909, piaskowiec, wym. 90x53x10, stan zach. płytka pokryta mchem.
30. Nagrobek Beli Sopockowskiej, córki Josefa, zm. 1903, piaskowiec, wym. 101x54x13. Stan zach.- płytka pochylona do tyłu, pokryta mchem i piaskiem, zawilgocona.
31. Nagrobek Baszy Perec, córki Gaona Eli, zm. 1900, z piaskowca, wym. 48x44x10, stan zach.: płytka pochylona, w górnej partii pokryta mchem
32. Nagrobek Bachela Bendita, syn Barucha, zm. 1894, z piaskowca, wym. 78x48x10, stan zach. płytka pokryta mchem.

33. Nagrobek Lej Bockiej, córki Avrahama, zm. 1891, z piaskowca i betonu, wym. 130x62x11, stan: nacea pochylona, pomiędzy szafagiem a płytą rośnie drzewo.
34. Nagrobek Chaima Rowinskiego, syna Cecila, zm. 1905, z piaskowca wym. 105x53x11, stan: zach. płytka pokryta mchem, powierzchnia i krawędzie ułamane.
35. Nagr. Mirki Wigodskiej, córki Avrahama Lazera z rodu Ginsburg z Biura, zm. 1901, z piaskowca, wym. 90x55x10. Płyta zawiłgocia krawędzie ułamane.
36. Nagr. Helki Sztejnh, córki Gerasoma, zm. 1914, z piaskowca, betonu, wym. 139x49x10, stan: płytka zawiłgociona, krawędzie ułamane.
37. Nagr. Avrahama Borisa, syna Israela, zm. 1898, z piaskowca, wym. 70x53x10, stan: dobry, niejednolita płytka pokryta mchem.
38. Nagr. Chajma Lublinera, syna Einjima Zeew Wolfa, zm. 1905, z piaskowca, wym. 67x48x9, stan: zach. pokryty mchem, zawiłgocia
39. Nagr. Chajjuna Sztejna, syna Icchaka Herkala, zm. 1898, piaskowiec, wym. 90x47x10, stan: pochylony, pokryty mchem u dołu.
40. Nagr. Dawory, córki Icchaka Goldberga, zm. 1906, piaskowiec, wym. 106x53x9, stan: pochylony, pokryty mchem.
41. Nagr. Ari Lejba Ginsburga, syn Ciwi Hakonena, zm. 1902, piaskowiec, wym. 111x52x9, stan: pochylona nacęwa do tyłu, pokryta mchem.
42. Nagr. Salomy Szafiera, syn Szmuela, zm. 1908, piaskowiec, wym. 67x47x8, stan: dobry, pokryty niejednolitym mchem.
43. Nagr. Hendek Ljubowski, córki Smalon Marian, zm. 1907, piaskowiec, wym. 90x47x10, stan: nacea ułamana, krawędzie nadziane, zawiłgociona, pokryta mchem.
44. Nagr. Israela Rafalowskiego, zm. 1899, piaskowiec, wym. 49x46x8
Stan: nacęwa złamana na wym. 49 cm., pokryta mchem.
45. Nagr. Falaty Branson, zm. 1900, piaskowiec, beton, wym. 48x62x11, stan: nacęwa ułamana na wys. 48 cm., zawiłgociona,
46. Nagr. Zisel córka Jaakowa Moranca, zm. 1908, z piaskowca, wym. 110x53x8, stan: nacęwa pochylona, pokryta mchem, zawiłgociona, ułamana

46. Nagr. Ciwi Ginzberga, syn Arie Lejb Hakonena, zm. 1909, z piaskowca
wym. 86x55x11, stan: macewa pochylona do tyłu, zawiązana.
48. Nagr. Awrahama Citrona, syn Simeonur Zalmana, zm. 1904, z piaskowca,
betonu, wym. 126x47x7, stan zach.: sarkofag pokryty mchem.
49. Nagr. Jakowa Solowiejczyka, syna Icchaka przewodniczącego gminy
w Kironie zm. 1894, z piaskowca, wym. 54x51x11, stan zach.: płytka
ułamana na wys. 54 cm, zawiązana, pokryta mchem.
50. Nagr. Ari Lejba Farbera, syna Chaima, zm. 1905, z piaskowca i betonu
wym. 121x51x10 podst. 10x72x166, stan zach.: pokryty mchem.
51. Nagr. Ciwi Hirszka Smaglera, syna Jehoszuy, zm. 1906, z piaskowca,
wym. 80x53x10 stan zach.: dobry, płytka pokryta mchem, pochylona.
52. Nagr. Icchaka Lejwinzchna, syna Mordechaja, zm. 1901, z piaskowca
wym. 99x50x9, stan zach.: płytka pochylona, pokryta mchem.
53. Nagr. Sary Prisz, córki Gawiriela, zm. 1900, z piaskowca, wym. 85x50:
9, stan zach.: płytka pochylona, pokryta mchem.
54. Nagr. Zlaty Zibelman, córki Esterze Chaima Halewi, zm. 1907, z piaskowca
wym. 144x51x 11, stan zach., nagrobek pokryty mchem.

SEKCJA IV.

55. Nagr. Dawida Naftali, zm. 1894, z piaskowca, wym. 46x43x8, stan zacięty
pochylony do tyłu, pokryty mchem.
56. Nagr. Icchaka Robinstajna, syna Abrahama, zm. 1903, z piaskowca,
wym. 112x56x10, stan zach. płytka leży na ziemi, pokryta piaskiem
i mchem, zawiązana, porośnięta trawą.
57. Nagr. Mosze Lejba Miszandnika, syna Icchaka Eliesera, zm. 1902,
z piaskowca, stan : macewa leży na ziemi, pokryta piaskiem i mchem.
58. Nagr. Sary, córki Jehudy Hakonena, zm. 1894, z piaskowca, wym. 83x
47x10, stan : płytka pokryta mchem, krawędzie ułamane.
59. Nagr. Lejba, zm. 1905, z piaskowca, wym. 50x43x10, stan: płytka leży
na ziemi, w dolnej części ułamane, niejednolita pokryta mchem.
60. Nagr. Jakowa Zeliga, syna Jehoszuy, zm. 1905, z piaskowca, wym.
71x 46 x 9, stan: dobry, niejednolita płytka pokryta mchem.

61. Nagr. Neira Zaka, syna Lewi Hakonena, zm. 1914, z piaskowca,
wym. 79x52x9, stan: płytka pochylona, pokryta mchem.
62. Nagr. Israele Litwaka, syna Jaakowa Zeew, zm. 1907, z piaskowca
wym. 74x49x9, płytka pochylona do tyłu, pokryta mchem.
63. Nagr. Feigel Meir, córki Szlomo, zm. 1904/5, z piaskowca, wym. 88x
58x 12, stan zach: płytka pochylona, niejednami pokryta mchem.
64. Nagrobek Estery Rajzel, córki Jaakowa Halewi, zm. 1896, z piaskowca,
wym. 98x49 x9, stan: płytka pokryta mchem.
65. Nagr. Mohera Abba Melammeda, syna Eliexera, zm. 1901, z piaskowca,
wym. 100x45x9, stan zach.: płytka pochylona, pokryta mchem.
66. Nagr. Jaakowa Szajmy, syna Zeew, zm. 1904, z piaskowca, wym.
101x56 x10, stan zach.: płytka ułamana na wys. 101 cm, pokryta mchem.
/fot.45/
67. Nagr. Dawida Wilenskiego, syna Samuela, zm. 1899/1900, z piaskowca,
wym. 90x56x11. Stan zach.: naczewa pochylona do tyłu, zawiłe
coza, pokryta mchem. /fot.47/
68. Nagr. Dawida Sidorowskiego/fot.46/, syna Jezzehaja Josefa, zm.
1910, z piaskowca, wym. 71x41x8, stan: pokryty mchem, krawędzie
uszkodzone.
69. Nagr. Zeew Selikesa, syna Ari Lejba, zm. 1897, z piaskowca,
wym. 50x43x10, stan: naczewa pochylona, pokryta mchem.
70. Nagr. Feigel Molojes, córki Matana Neta Hakonena z Saeriszowa,
zm. 1902, z piaskowca, wym. 89x 46x8. Stan: płytka leży na ziemi,
pokryta mchem i piaskiem, krawędzie ułamane.
71. Nagr. Chaima Budzickiego, syna I.. Budzickiego z Mińska"zm. 1896,
1897, z piaskowca, wym. 70x47x8, stan: płytka pochylona, pokryta
mchem, u dołu trawą.
72. Nagr. Nosze Kawlera, syna Avrahama, zm. 1913, z piaskowca, wym.
65x49x9, stan zachowania: płytka pochylona do góry do tyłu, pokryta
trawą i mchem.

73. Nagr. Baszy Lasers, córka Civi Gess, zm. 1902, z piaskowca, wym.
94x53x9, stan zach.: płytka pochylona do tyłu, pokryta mchem.
74. Nagr. Nachwa Ulińskiego, córka Waszana, zm. 1902, z piaskowca,
wym. 57x46x10, stan zach.: płytka pochylona, pokryta mchem.
75. Nagr. Eliezer syn Benjamina, zm. 1894, z piaskowca, wym. 84x46x8,
stan zach.: dobry, miejscami pokryty mchem.
76. Nagr. Pruny Steina, córki Natana, zm. 1901, z piaskowca, wym. 69x47x7,
Stan zach.: w wielu miejscach pokryty mchem.

WATERA XXIII.

77. Nagr. Atili Edelstein, córki Herca, zm. 1919, z piaskowca i betonu,
wym. 83x44x10, stan zach.: podst. zapadła w ziemię, krawędzie ułamane.
78. Nagr. Janikowa Salomy Goldberga, syn Eli Chaima z Janowa, zm. 1921,
z piaskowca, wym. 95x48x8, stan zach.: płytka nadłamana, pokryta u
dolu mchem, zawilgocona.
79. Nagrobek III, z ok. 1920 r., z piaskowca wym. 35x45x8, stan zach.:
płyta złamana na wys. 35 cm., sarkofag znieszkodzony, pokryty mchem.
80. Nagr. Panzy Bejli Gutman, córki Civi, zm. 1920, z piaskowca, betonu,
wym. 126x63x13; 7x62x164, stan: sarkofag pokryty mchem, krawędzie
nadłamane.
81. Nagr. NII, z piaskowca, wym. 34x41x8, stan: naczewa ułamana na wys.
34 cm., powierzchnia nadłamana.
82. Nagr. Henachena Zaka, syna Jehudy Lejba, zm. 1918, z piaskowca
i betonu, wym. 111x51x9, stan :krawędzie płytka ułamane, u dołu
pokryta mchem.
83. Nagr. Neira Sternaka, syn Tadrusa, zm. 1920, z piaskowca i betonu,
wym. 137x58x11, stan zach.krawędzie ułamane, sarkofag pęknięty.
84. Nagr. Diny Jagody, córki Jonasza, zm. 1929, z piaskowca, wym. 68x
44x10, stan zach.: powierzchnia uszkodzona, pokryta mchem./fot. 40/.

UWAGA!

KARTY EWIDENCYJNE NAGROBÓW WYKONANYCH ZOSTAŁY W TRZECH EGZEMPLARZACH.

VIII. Wnioski konserwatorskie:

Teren całego cmentarza objąć opieką konserwatorską jako jedyny ocalały zabytek żydowski w Białostocku. Ludność wyznania najstarszego w Białostocku w końcu XIII wieku i w poł. XX wieku stanowiła w mieście zdecydowaną większość.

Kirkut białostocki jest największym i najlepiej zachowanym cmentarzem żydowskim w województwie białostockim, pozostałe są mniejsze, bardziej zaniedbane, skromniejsze. Drugim co do wielkości cmentarzem w województwie jest cmentarz w Krynkach, zachowało się na nim 3000 nagrobków, na białostockim 6000.

Na północno- zachodniej części cmentarza wydzielić strefę ścisłej ochrony konserwatorskiej, obejmować ona powinna kwaterę, w których znajdują się najstarsze macewy. / patrz plansza/.

Cmentarz należy ogrodzić od północy, z chodu i południa murem ceglany / można uzupełnić ubytki /, od wschodu siatką w kątownikach na podmurówce betonowej, dla podkreślenia że obecna wschodnia granica nie jest pierwotną.

Wzgórze między dawymi jednorodzinnymi, niedaleko teren cmentarza, zrobione z nagrobków zwieszonych z innych cmentarzy białostockich ogrodzić siatką w kątowniku, na podmurówce betonowej.

Zrobić bramy w północnej, zachodniej i wschodniej części ogrodzenia. Można wykorzystać ubytki w pozostałych fragmentach muru. Należy przesunąć cmentarz na teren wyczynku biernego.

Konieczne jest wykonanie projektu porządkowania cmentarza, uwzględniającego obiekty kubaturowe / z przeznaczeniem na skład narzędzi urządzienia sanitarnego/, wykonane wg indywidualnego projektu.

Mając architekturę ograniczyć do miejsc do siedzenia.

Niedopuszczać się prowadzenia prac ziemnych na terenie cmentarza, oprócz plantowania.

Konieczne jest powołanie stałej brygady do pielęgnacji cmentarza - porządkowania zieleni, konserwacji nagrobków.

Z terenu całego cmentarza wyciąć samosiewy i podresteły do przekroju do 10 cm , a także te które zagrażają nagrobkom.

Nagrobki uporządkować tzn. ustawić na ich dawnym miejscu/często jest to możliwe, gdy są stele, obeliski, macewy leżą obok cokołów.

W przypadku niemożliwości ustalenia, gdzie stał nagrobek, należy go przenieść w okolice ogrodzenia przy ul. Wschodniej i stworzone tam lapidarium./Fragmenty macew można też umurować w ogrodzenie/ Przewidzieć na cmentarzu miejsce, gdzie w porozumieniu z Związkiem Religijnym Wyznania Mojżeszowego zakopie się nagrobki. Konieczne jest zabezpieczenie chela przed dalszą dewastacją, poprawstwienie w nim drzwi.

Należy kontynuować ewidencjonowanie nagrobków/chodzi o zakładanie kart evidencyjnych/ znajdujących się na cmentarzu. Jeden egzemplarz powinien otrzymać użytkownik.

Pomnik ofiar pogromu 1905-1906 przenieść z cmentarza komunalnego na teren cmentarza żydowskiego. W związku z tym, że zamieszczona zostało pow. kirkutu nie-możliwe i niecelowe jest ustawienie go na dawnym miejscu. Na dawnym miejscu należy położyć tablicę upamiętniającą ten fakt. Nowa lokalizacja pomnika powinna znaleźć się w okolicach bramy przy ul. Wschodniej. Nadzór przy ustawianiu pomnika powinna pełnić osoba znająca hebrajski, aby nie ustawić go odwrotnie.

Wszystkie projekty związane z cmentarzem powinny być uzgadniane z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków dwukrotnie: w fazie koncepcji i w na etapie projektu realizacyjnego.

Wszystkie prace kamieniarskie powinny być prowadzone pod nadzorem konserwatora kamienia.

IIX. Przypisy:

1. ODA Warszawa, Teki Glinki , T.nr 89 /s.28-29/.
2. Leżczyński A., Żydzi Ziemi Białskiej od połowy XVII do 1795 : Kroćław 1980, s. 26.
- Biblioteka Czartoryskich w Krakowie rkp., 1775.
3. Górowski M., Białystok, Przewodnik po mieście i okolicy,
Białystok 1933 s. 84.
- Jan Oleksicki A., Białystok. Studium historyczno -urbanistyczne
zagospodarowania przestrzennego, Białystok 1973 m-pis PKZ.
ODA Teki Glinki nr 206 s.22.
4. Leżczyński A., op.cit.s.55-57.
5. Ibidem s.44,
6. Teki Glinki nr 206 s.20.
7. Oleksicki A., op.cit. s.
8. J. Bylsko, karty ewidencyjne nagrobków Peter Rosenthal i
pani Riwki, wyk. 1984, BBiDZ Białystok.
9. USC Białystok, Katalog zmarłych z 1930 r. Nr.326" Alfred
Simonauer zm. 1915. Ekskumacja i przewieszenie zwłok z Waniewa
Ziemi Łomżyńskiej na cmentarz żydowski w Białymostku odbyła
się zgodnie z zezwoleniem województwa Białostockiego dnia 13
listopada 1930 r.
- Nr. 333. Jefim Garber. Zm 1916 r., wojskowy. Ekskumacja z cme-
tarza wojskowego na Zwierzynie na cmentarz żydowski.
10. WAP Białystok, Plan miasta z 1937 r., w skali 1:5000.
11. Ibidem.
12. USC Białystok, Kniga dla zapiski unieraszych ewrejów. 1905.
n.i.n. w wyniku zajęć dn. 29.VI zmarły 2 osoby, 30.VII-59.
The Białystoker Memorial Book, s.17.
13. Photo Album do renowned City and its Jews the World over.
wyd. A.Sohn, New York 1951 s.73.

14. ODZ Warszawa, Teki Glinki, t.206 str.18.
15. Goławski M., op.cit.s.75.
USC Białystok, Księga zmarłych 1920, Nr 578-582.
16. Photo album... s.23.
Wg tłumaczenia pani Moniki Krajewskiej, chel zbudowany został w 1921 roku.
- 16a. Photo album...s. 14-16.
17. USC Białystok .Księgi zgonu gminy żydowskiej za lata 1890-194
18. Urząd Miasta, Wydział Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Białymstoku, Akta dotyczące cmentarzy żydowskich w Białymstku
19. J.Tyszko, Karty ewidencyjne nagrobków cmentarza żydowskiego, 1984, BBIDZ Białystok.
20. Tkumacznyk Z. Targielski, pracownik Biblioteki Żydowskiego Instytutu Historycznego w Warszawie.
21. J.Tyszko, Karty...
22. Ibidem.
23. Rejdusch -Sankowa I., Problem tradycji i stylów w sztuce żydowskiej./w/ Tradycja i nowoczesna, Warszawa 1981 s. 154.
24. A.Kamińska.Wstęp w: Monika Krajewska, Czas kamieni, Warszawa 198
25. J.Tyszko, Karty...
26. ibidem
27. ibidem.

S P I S I L U S T R A C J I

1. Plan Białegostoku z 1887 roku.
Oryg. WAP Białystok dział kartografii.
Repr. A.Juszczak 1978. Neg. PKZ Warszawa nr 222787.
2. Plan Białegostoku z 1937 roku.
Oryg. WAP Białystok dział kartografii.
Repr. A.Juszczak 1978. Neg. PKZ Warszawa nr 222780.
3. Fragment Planu Białegostoku z 1937 roku.
Oryg. WAP Białystok- dział kartografii.
Repr. W.Hulanicki 1985. Neg. PKZ Białystok.
4. Plan Białegostoku z 1937 r. Oprac. Z.Danuta.
Oryg. WAP Białystok- dział kartografii.
Repr. W.Hulanicki 1985. Neg. PKZ Białystok.
5. Plan Białegostoku z 1937 r.
Oryg. WAP Białystok- dział kartografii.
Repr. W.Hulanicki 1985. Neg. PKZ Białystok.
6. Fragment planu Białegostoku z 1937 r.
Oryg. WAP Białystok- dział kartografii.
Repr. W.Hulanicki 1985. Neg. PKZ Białystok.
7. Fragment mapy : Schema wodnoprzewodnej seti gor. Bielostok. 1941.
Uprac. na podst. mapy z 1937 r.
Oryg. WAP Białystok - dział kartografii.
Repr. W.Hulanicki 1985. Neg. PKZ Białystok.
8. Plan der Stadt Białystok. 1942.
Oryg. WAP Białystok- dział kartografii.
Repr. W.Hulanicki 1985 r. Neg. PKZ Białystok.
- Fragment planu : Plan der Stadt Białystok. 1942.
Oryg. WAP Białystok- dział kartografii.
Repr. W.Hulanicki 1985. Neg. PKZ Białystok.
10. Białystok. Plan miasta z 1957 roku.
Crys. WAP Białystok- dział kartografii.
Repr. A.Juszczak 1978. Neg. PKZ Warszawa nr 222785.
11. Białystok, cmentarz żydowski.
Stan sprzed 1939 roku. Repr. Białystok Photo Album of a Renowned City and its Jews the World over, wyd. D.Cohn, New York 1951. s 152.
Repr. W.Hulanicki 1985. Neg. PKZ Białystok.
12. Białystok, cmentarz żydowski.
Ciel rabiego Chaima Hertz Halphora, wzniesiony z fundacji Żydów białostockich zamieszkanych w Nowym Jorku, 1921.
Repr.: Białystok Photo... s. 23.
Neg. PKZ Białystok.

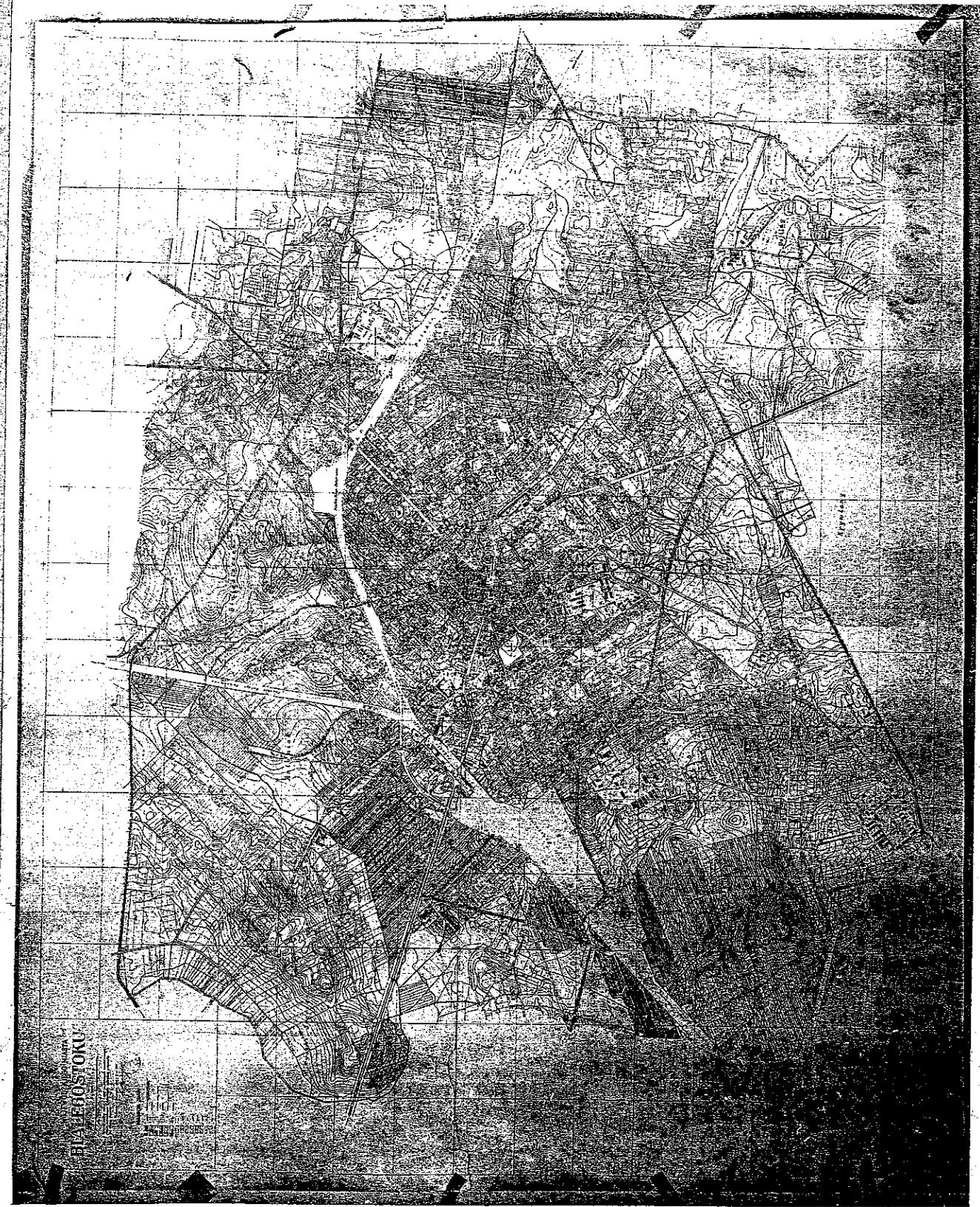
13. Białystok, cmentarz żydowski.
Pomnik wzniesiony na cmentarzu żydowskim ku czci ofiar pogromu z 30 lipca 1905 roku.
Repr. Białystok Photo... s. 79.
Neg. PKZ Białystok.
14. Białystok, cmentarz żydowski.
Fragment kaplicy znajdującej się na starem cmentarzu żydowskim.
Repr. Białystok Photo... s. 23.
15. Białystok, cmentarz żydowski.
Pomnik ku czci ofiar pogromu z 30 lipca 1905 r. Stan obecny.
Znajduje się na terenie cmentarza komunalnego w Białymstku.
Neg. BBiDZ w Białymstku.
16. Białystok, cmentarz żydowski.
Brama wejściowa od ulicy Wschodniej.
Fot. A.Juszczałk 1978 r. Neg. PKZ Warszawa nr 222 916.
17. Białystok, cmentarz żydowski.
Bnei rabiego Chaima Hertz Halperna.
Fot. A.Juszczałk 1978. Neg. PKZ Warszawa nr 222194.
18. Białystok, cmentarz żydowski.
Połnocny fragment cmentarza.
Fot. A.Juszczałk 1978. Neg. PKZ Warszawa nr 222915.
19. Białystok, cmentarz żydowski.
Widok od ulicy Wschodniej.
Fot. W.Hulanicki 1984. Neg. BBiDZ Białystok.
20. Białystok, cmentarz żydowski.
Brama od ulicy Wschodniej.
Fot. W.Hulanicki 1984. Neg. BBiDZ Białystok.
21. Białystok, cmentarz żydowski.
Fragment ogrodzenia od ulicy Wschodniej.
Fot. W.Hulanicki 1985. Neg. PKZ Białystok nr 3071.
22. Białystok, cmentarz żydowski.
Widok ogólny śdl. fragmentu cmentarza. Kwatery III i IV.
Fot. W.Hulanicki 1985. Neg. PKZ Białystok 3067 C.
23. Białystok, cmentarz żydowski.
Płd. fragment cmentarza. Kwatera III A.
Fot. A.Stasiak 1982. Neg. BBiDZ Białystok.
24. Białystok, cmentarz żydowski.
Kwatra III. Fot.A.Stasiak 1982.
Reg. BBiDZ Białystok.
25. Białystok, cmentarz żydowski.
Kwatra III. Fot. W.Hulanicki 1985.
Neg. PKZ Białystok 3069.
26. Białystok, cmentarz żydowski.
Płd.- wsch. fragment cmentarza. Stan z 1982 r.
Neg. BBiDZ Białystok.

27. Białystok, cmentarz żydowski.
Kwatera IV - A.
Fot. W.Hulanicki 1985 .Neg.PKZ Białystok 3059 B.
28. Białystok, cmentarz żydowski.
Kwatera IV. Widok ogólny.
Fot. W.Hulanicki 1985. Neg.PKZ Białystok 3068 A.
29. Białystok, cmentarz żydowski.
Fragment kwatery III i IV.
Fot. W.Hulanicki 1985.Neg.PKZ Białystok 3068 B.
30. Białystok, cmentarz żydowski.
Ohel. Widok od pół.- wsch.
Fot.W.Hulanicki 1983.Neg.PKZxBBIDZ Białystok.
31. Białystok, cmentarz żydowski.
Inskrypcja na pld. Ścianie ohela rabiego Chaime
Hertz Halpnera." Ten Ohel/ wybudowany z domu zgromadzenia
ludzi z Białegostoku w Nowym Jorku w Ameryce/ w 50 lat-
w niesiącu elul/ 1922.- tlm. Z.Tarczelski , z ZH.
32. Białystok, cmentarz żydowski.
Kwatera I- Nagrobek NN, I poł. XX w.
Fot.W.Hulanicki 1985.Neg.PKZ Białystok nr 3076 B.
33. Białystok, cmentarz żydowski.
Kwatera I- Nagrobek z k. XIX wieku.
Fot.W.Hulanicki 1985 r.Neg.PKZ Białystok nr 3075 A.
34. Białystok, cmentarz żydowski.
Kwatera I- Nagrobek Meity Dewory z 1895 r.
Macewa z piaskowca.
Fot. W.Hulanicki 1985. Neg.PKZ Białystok nr 3075 C.
35. Białystok, cmentarz żydowski.
Kwatera I- Nagrobek Lejbi z 1894 roku.
Fot.W.Hulanicki 1985.Neg.PKZ Białystok 3075 B.
36. Białystok, cmentarz żydowski.
Kwatera I- Nagrobek Racheli Kaplan z 1893.
Fot.W.Hulanicki 1985.Neg.PKZ Białystok 3076 A.
37. Białystok, cmentarz żydowski.
Kwatera I- Nagrobek D.O. Menachowskiego z 1909 r.
Fot.W.Hulanicki 1985.Neg.PKZ Białystok 3074.
38. Białystok, cmentarz żydowski.
Kwatera I- Nagrobek kobiecy z k. XIX w.
Fot. W.Hulanicki 1985.Neg.PKZ Białystok 3074 B.
39. Białystok, cmentarz żydowski.
Kwatera I- Nagrobek Szlomy Hirszą Źira z 1904 r.
Fot. W.Hulanicki 1985. Neg.PKZ Białystok nr 3073 C.
40. Białystok, cmentarz żydowski.
Kwatera I- Nagrobek Marii Minny Kahn z 1901 r.
Fot.W.Hulanicki 1985. Neg.PKZ Białystok nr 3076 C.

41. Białystok, cmentarz żydowski.
Kwatera III- Nagrobek Złoty Zilberman 1907.
Fot.W.Hulanicki 1985. Neg.PKZ Białystok 3070 A.
42. Białystok, cmentarz żydowski.
Kwatera II- Nagrobek kohena Mosze Rotszilda 1903.
Fot.W.Hulanicki 1985. Neg.PKZ Białystok 3072.
43. Białystok, cmentarz żydowski.
Kwatera III- Nagrobek Sary Rawic z 1897 r.
Fot. W.Hulanicki 1985. Neg.PKZ Białystok 3074 C.
44. Białystok, cmentarz żydowski.
Kwatera III- Nagrobek Icchaka Zilberta z 1912 r.
Fot. W.Hulanicki 1985. Neg.PKZ Białystok nr 3075 A.
45. Białystok, cmentarz żydowski.
Kwatera II- Nagrobek Ćaduka Fruzanskiego. Ok. 1900 r.
Fot. W.Hulanicki 1985. Neg.PKZ Białystok nr 3075 C.
46. Białystok, cmentarz żydowski.
Kwatera IV- Nagrobek Dawida Sidronskiego z 1910 r.
Fot.W.Hulanicki 1985 r.Neg.PKZ Białystok nr 3070 C.
47. Białystok, cmentarz żydowski.
Kwatera IV- Nagrobek Dawida Wilenskiego. 1899/1900.
Fot.W.Hulanicki 1985. Neg.PKZ Białystok nr 3070 B.
48. Białystok, cmentarz żydowski.
Kwatera IV- Nagrobek Jaakowa Szajmego z 1904 r.
Fot. W.Hulanicki 1985. Neg.PKZ Białystok nr 3069 A.
49. Białystok, cmentarz żydowski.
Kwatera XXIII- Nagrobek Diny Jagody. 1929 r.
Fot. A.Stasiak 1982 r.Neg.BBiDZ Białystok
50. Białystok, cmentarz żydowski.
Nagrobek w pobliżu ohela- Rozalii Papne. 1933.
Fot.W.Hulanicki 1985.Neg.PKZ Białystok nr 3067 B.
51. Białystok, cmentarz żydowski.
Fragmenty nagrobków oraz fragmenty żeliwnego ogrodzenia
w pobliżu ohelu.
Fot. W.Hulanicki 1985.Neg.PKZ Białystok nr 3068 C.
52. Białystok, cmentarz żydowski.
Fragment macewy z piaskowca, z płaskorzeźbą przedstawiającą
dłoń w geście błogosławieństwa- symbol przynależności
zmarłego do grupy kapłanów/kohenów/, potomków arcykapłana
Arona.
Fot.A.Stasiak 1982. Neg.BBiDZ Białystok.
53. Białystok, cmentarz żydowski.
Fragment macewy, w zwieńczeniu gwiazda Dawida.
Fot. A.Stasiak 1982.Neg.BBiDZ Białystok.
54. Białystok, cmentarz żydowski.
Fragment macewy z piaskorzeźbą przedstawiającą dłoń z
dzbanem, symbol przynależności do Lewitów.
Fot.A.Stasiak 1982 r.Neg.BBiDZ Białystok.

55. Białystok, cmentarz żydowski.
Macewa z piaskowca, w zwieńczeniu płaskorzeźba przedstawiająca lwa opartego o książkę, symbol mądrości i przynależności znaklego do narodu żydowskiego pokolenia Judy. 1910 r.
Fot. A.Stasiak. 1982. Neg. BBiDZ.
56. Białystok, cmentarz żydowski.
Macewa z piaskowca, w zwieńczeniu płaskorzeźba przedstawiająca lwa i książkę. 1911.
Fot. W.Stasiak 1982. Neg. BBiDZ Białystok.
57. Białystok, cmentarz żydowski.
Macewa granitowa z 1930 roku.
Kwatera XXIII.
Fot. A.Stasiak 1982. Neg. BBiDZ Białystok.
58. Białystok, cmentarz żydowski.
Nagrobek typu stela na cokole z 1921
Fot. A.Stasiak 1982 r. Neg. BBiDZ Białystok.
59. Białystok, cmentarz żydowski.
Fragment górnego macewy, z płaskorzeźbą przedstawiającą trójramienny świecznik ze zgaszonymi świecami i dwa ptaki- symbol zgonu młodej kobiety.
Fot. A.Stasiak 1982. Neg. BBiDZ Białystok.
60. Białystok, cmentarz żydowski.
Fragment górnego macewy, z piaskowca z płaskorzeźbą przedstawiającą świecznik trójramienny i dwa ptaki- symbol zgonu młodej kobiety.
Fot. A.Stasiak 1982. Neg. BBiDZ Białystok.
61. Białystok, cmentarz żydowski.
Fragment macewy z wyrytym w zwieńczeniu złamanym drzewem i ptakiem, symbol przerванego życia.
Fot. A.Stasiak 1982. Neg. BBiDZ Białystok.
62. Białystok, cmentarz żydowski.
Macewa z piaskowca z 1912 roku, z płaskorzeźbą przedstawiającą złamane drzewo.
Fot. A.Stasiak 1982. Neg. BBiDZ Białystok.
63. Białystok, cmentarz żydowski.
Macewa z piaskowca z 1909 roku. W zwieńczeniu płaskorzeźba przedstawiająca trójramienny świecznik i ptaki- symbol zgonu młodej kobiety.
Fot. A.Stasiak 1982. Neg. BBiDZ Białystok.
64. Białystok, cmentarz żydowski.
Fragment macewy z piaskowca. W zwieńczeniu płaskorzeźba przedstawiająca liście i kartusz herbowy, w którym wyryte hebrajskie litery PN- skrót zwrotu "tu spoczywa".
Fot. A.Stasiak 1982. Neg. BBiDZ Białystok.
65. Białystok, cmentarz żydowski.
Macewa z piaskowca z 1913 roku. Bez symboli.
W zwieńczeniu wyryte hebrajskie litery PN- skrót zwrotu "tu spoczywa".
Fot. A.Stasiak 1982. Neg. BBiDZ Białystok.

PRZEDSIEBIORSTWO PAŃSTOWE
PRACOWNIE KONSERWACJI ZABYTKÓW
ODDZIAŁ W BIAŁYMSTOKU
PRACOWNIA DOKUMENTACJI NAUKOWO-HISTORYCZNEJ

2. Plan Białegościku z 1937 roku.
Cryg. WAP Białystok dział kartografii.
Repr. A.Juszczak 1978. Neg. PKZ Warszawa nr 222760.

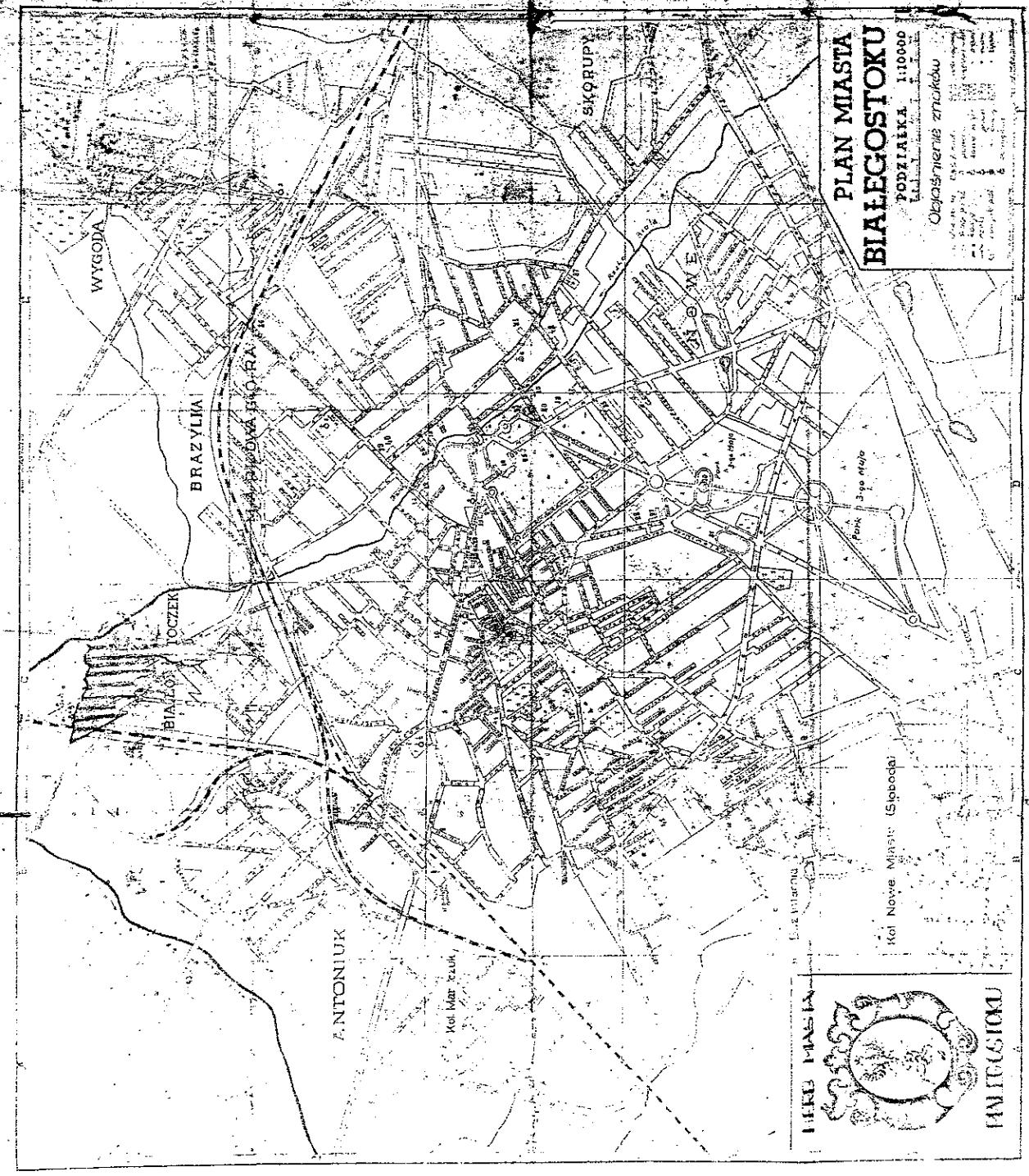
PRZEDSIEBIORSTWO PŃSTOWE
PRACOWNIE KONSERWACJI ZABYTKÓW
ODDZIAŁ W BIAŁYMSTOKU
PRACOWNIA DOKUMENTACJI NAUKOWO -HISTORYCZNEJ

3. Fragment Planu Białymstoku z 1937 r. km.

PRZEDSIEBIORSTWO PAŃSTOWE
PRACOWNIE KONSERWACJI ZABYTKÓW
ODDZIAŁ W BIAŁYMSTOKU
PRACOWNIA DOKUMENTACJI NAUKOWO - HISTORYCZNEJ

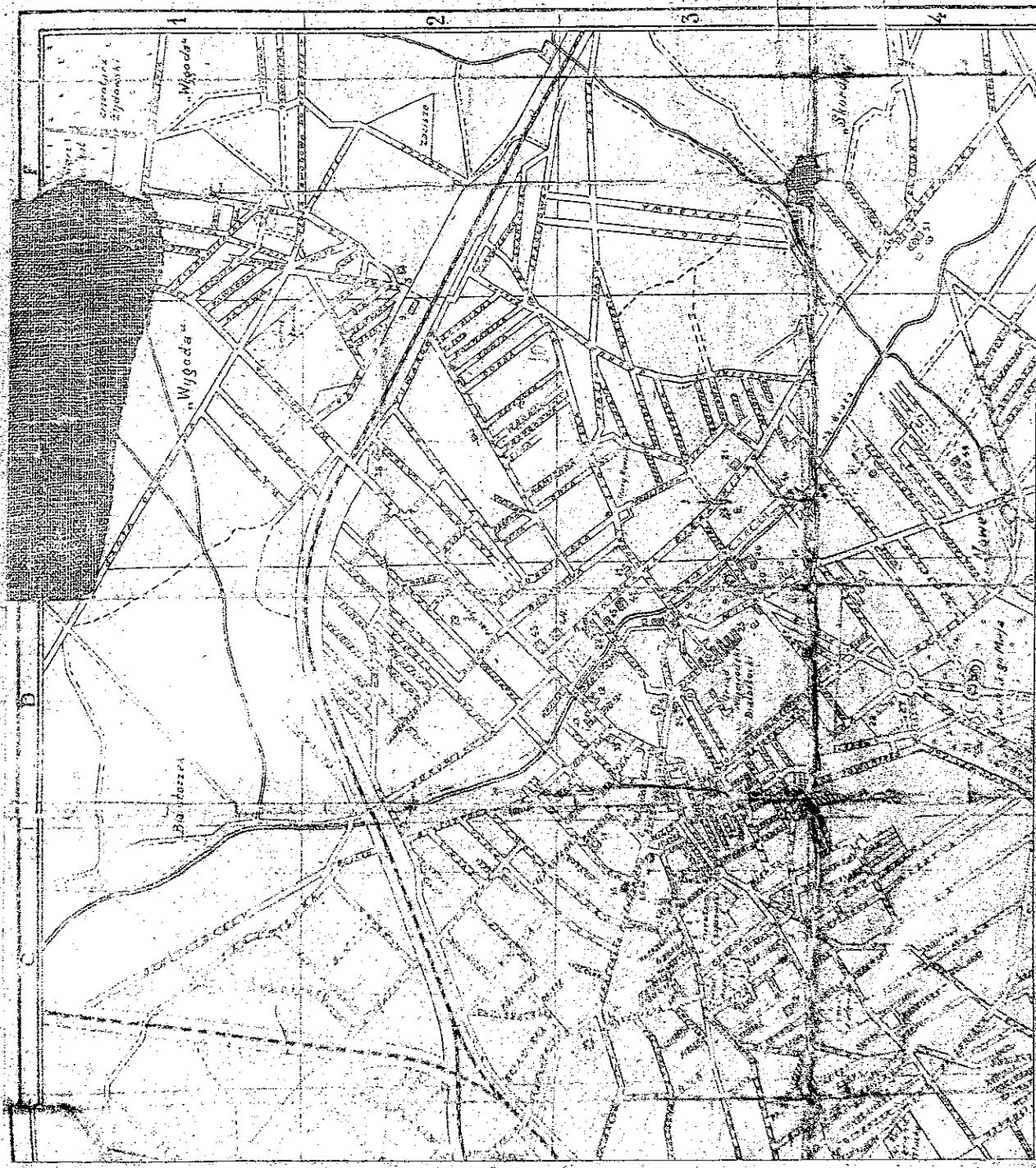
SKOROWIDZ U

4. Plan Białegostoku z 1937 r. Oprac. Z. Denitza

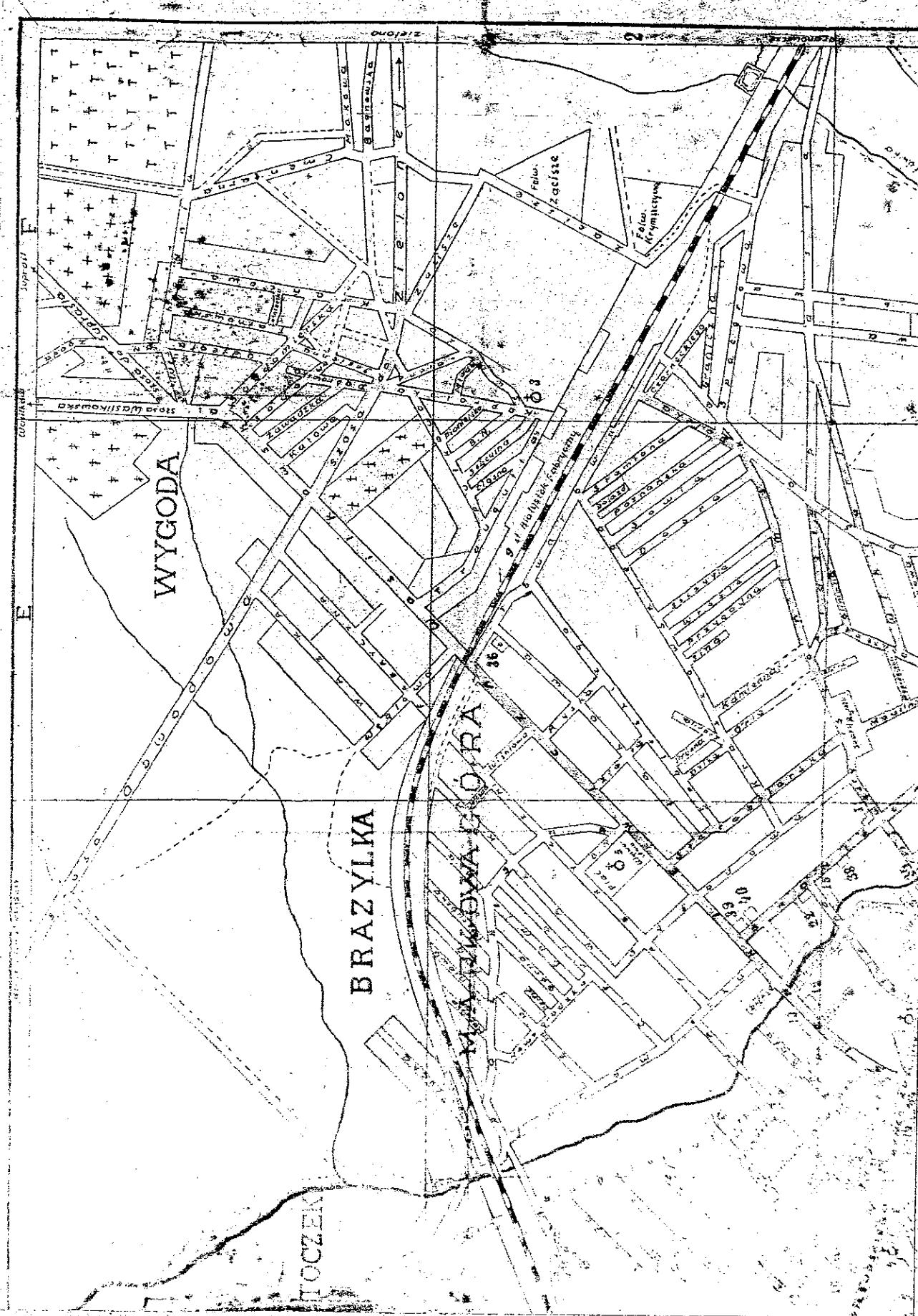
PRZEDSIEBIORSTWO PANSTWOWE
PRACOWNIE KONSERWACJI ZABYTKÓW
ODDZIAŁ W BIAŁYMSTOKU
PRACOWNIA DOKUMENTACJI NAUKOWO - HISTORYCZNEJ

SKOROWIDZ. ULIC

5. Jan Blažekos toku z 1937 r.

**PRACOWNIE KONSERWACJI ZABYTKÓW
ODDZIAŁ W BIAŁYMSTOKU**
PRACOWNIA DOKUMENTACJI NAUKOWO - HISTORYCZNEJ

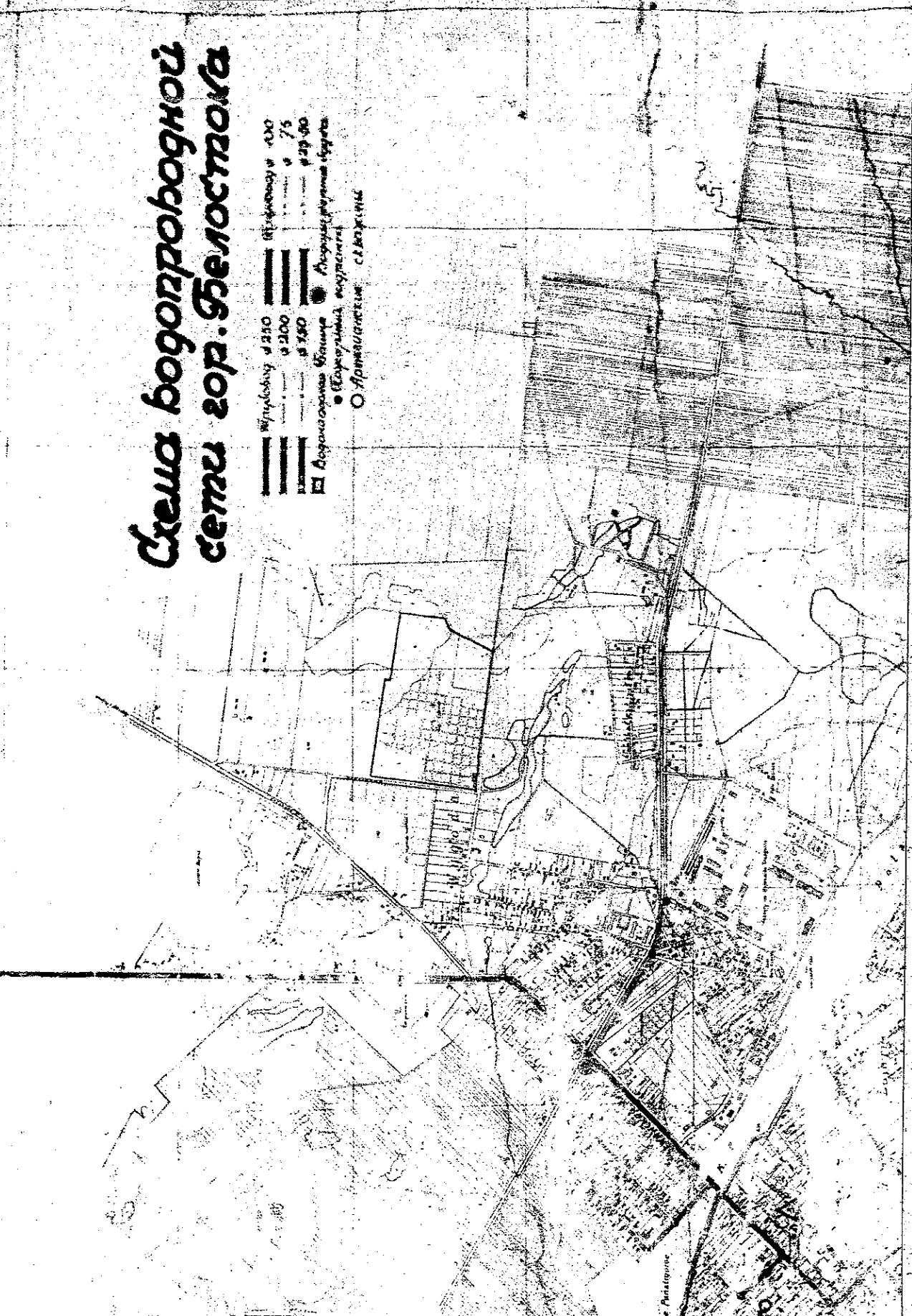

6. Fragment planu Białostockiego z 1937

PRZEDSIEBIORSTWO PAŃSTWOWE
PRACOWNIE KONSERWACJI ZABYTKÓW
ODDZIAŁ W BIAŁYMSTOKU
PRACOWNIA DOKUMENTACJI NAUKOWO - HISTORYCZNEJ

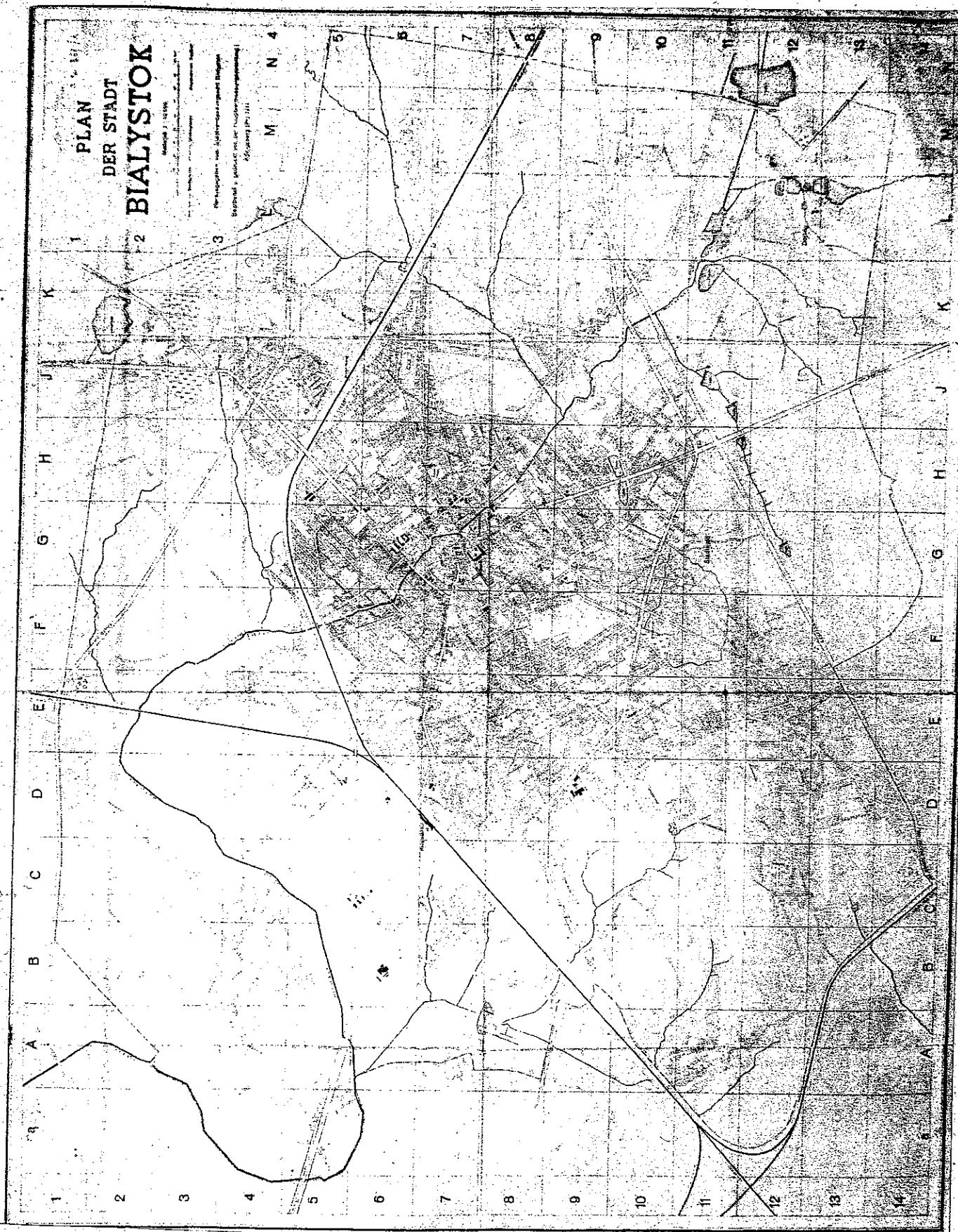
Czarna bogdonowicka
centrum gospodarcze

100
75
50
25
0
m
0 100 200 300 400 500 600 700 800 900 1000
m
• Skarpy
• Wykopy archeologiczne
• Ograniczenia administracyjne
• Ograniczenia rolnicze
III
II
I

7. Fragment mapy: Schemat wodociągów i sieci kanalizacyjnej

PRZEDSIEBIORSTWO PAŃSTOWE
PRACOWNIE KONSERWACJI ZABYTKÓW
ODDZIAŁ W BIAŁYMSTOKU
PRACOWNIA DOKUMENTACJI NAUKOWO - HISTORYCZNEJ

8. Plan der Stadt Białystok. 1942.
Gryg. KAS Białystok - dział Kartografii.
Repr. M. Hulanicki 1985 r. Neg. PKZ Białystok.

PRZEDSIĘBIORSTWO PAŃSTOWE
PRACOWNIE KONSERWACJI ZABYTKÓW
ODDZIAŁ W BIAŁYMSTOKU

PRACOWNIA DOKUMENTACJI NAUKOWO-HISTORYCZNEJ

PLAN
DER STADT
BIALYSTOK

Maßstab 1 : 10 000

Stadtgrenze

Ghettogrenze

Abgesetzter Standort

Herausgegeben vom Stadtvermessungsbüro Bialystok

Bearbeitet u. gedruckt von der Hauptvermessungsbüro I

Königsberg (Pr) 1942

N
M

1 2 3

Maßstab 1 : 10 000

1942

Planamt im Bismarckstrasse 1040

PRZEDSIEBIORSTWO PAŃSTOWE
PRACOWNIE KONSERWACJI ZABYTKÓW
ODDZIAŁ W BIAŁYMSTOKU
PRACOWNIA DOKUMENTACJI NAUKOWO-HISTORYCZNEJ

10. Białystok, plan miasta z 1957 roku.

Org. WAP Białystok - dział kartografii.

Repr. A. Juszczak 1978. Neg. PKZ Warszawa nr 222785.

PRZEDSIĘBIORSTWO Państwowe
PRACOWNIE KONSERWACJI ZABYTKÓW
ODDZIAŁ W BIAŁYMSTOKU
PRACOWNIA DOKUMENTACJI NAUKOWO - HISTORYCZNEJ

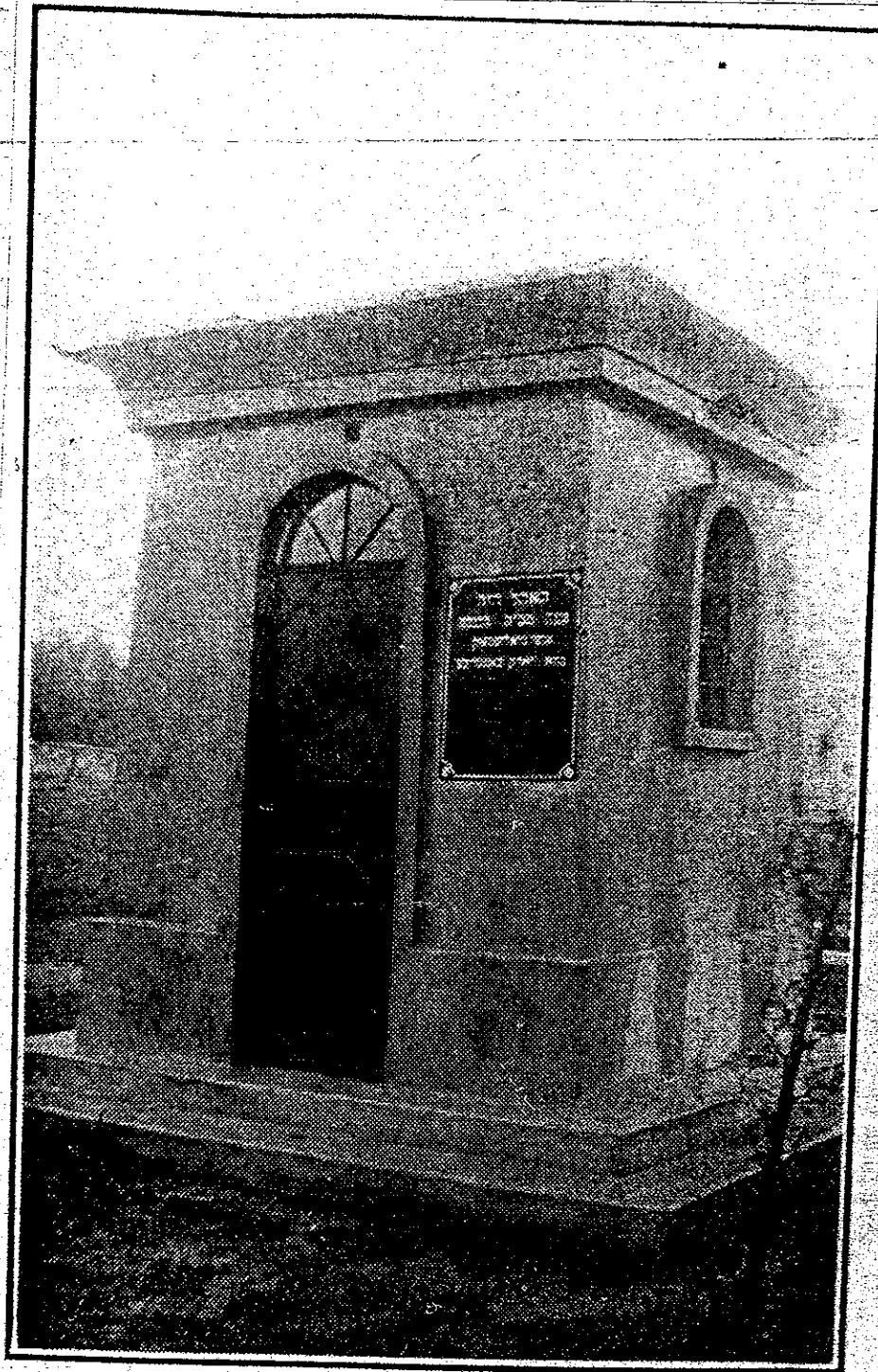

1939-1945
BAGNOWICE

The cemetery in Bagnowice.

Stan sprzed 1939 roku, repr. Białystok Photo Album of a renowned City and its Jens the World over, wyd. D. Sohn, New York 1951, s 152.
Repr. L. Mironicki 1985, Rep. PKZ Białystok.

PRZEDSIEBIORSTWO PANSIWOWE
PRACOWNIE KONSERWACJI ZABYTKÓW
ODDZIAŁ W BIAŁYMSTOKU
PRACOWNIA DOKUMENTACJI NAUKOWO-HISTORYCZNEJ

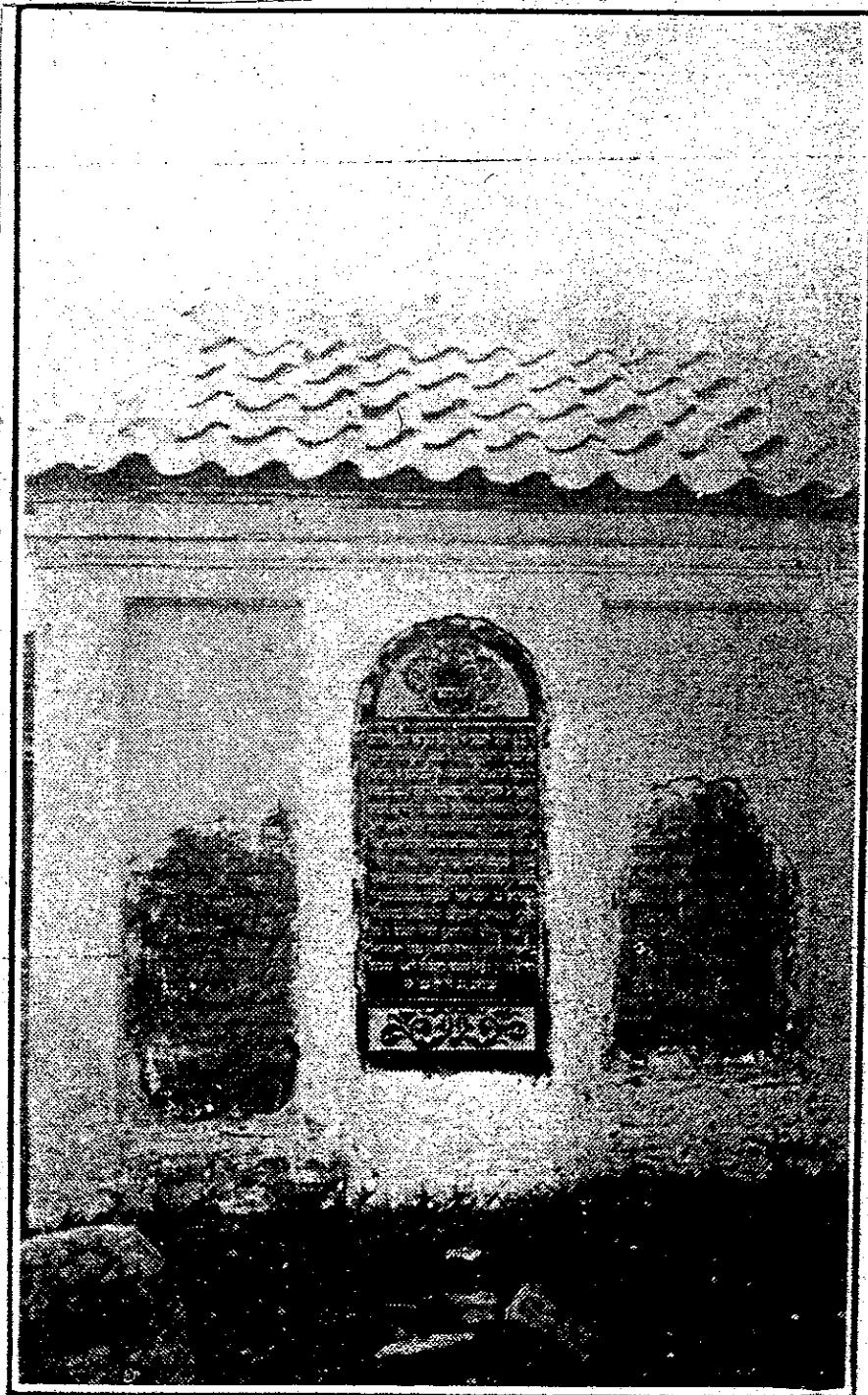
דער "אוהל" פון הרב ר' חיים הערץ
הילפערין זצ"ל אופון "נייעם"angan-
נאושער בית עולם. דער "אוהל" אין
געבויט געוואהן מיט די מיטלען פון
ביאליסטאקר רעליף פון ניו יארק.

12. Białystok, cmentarz żydowski.
Chłodny grób Chaima Hertz Halpiera, wzniesiony z fundacji

PRACOWNIE KONSERWACJI - ZABYTKÓW
ODDZIAŁ W BIAŁYMSTOKU
PRACOWNIA DOKUMENTACJI NAUKOWO - HISTORYCZNEJ

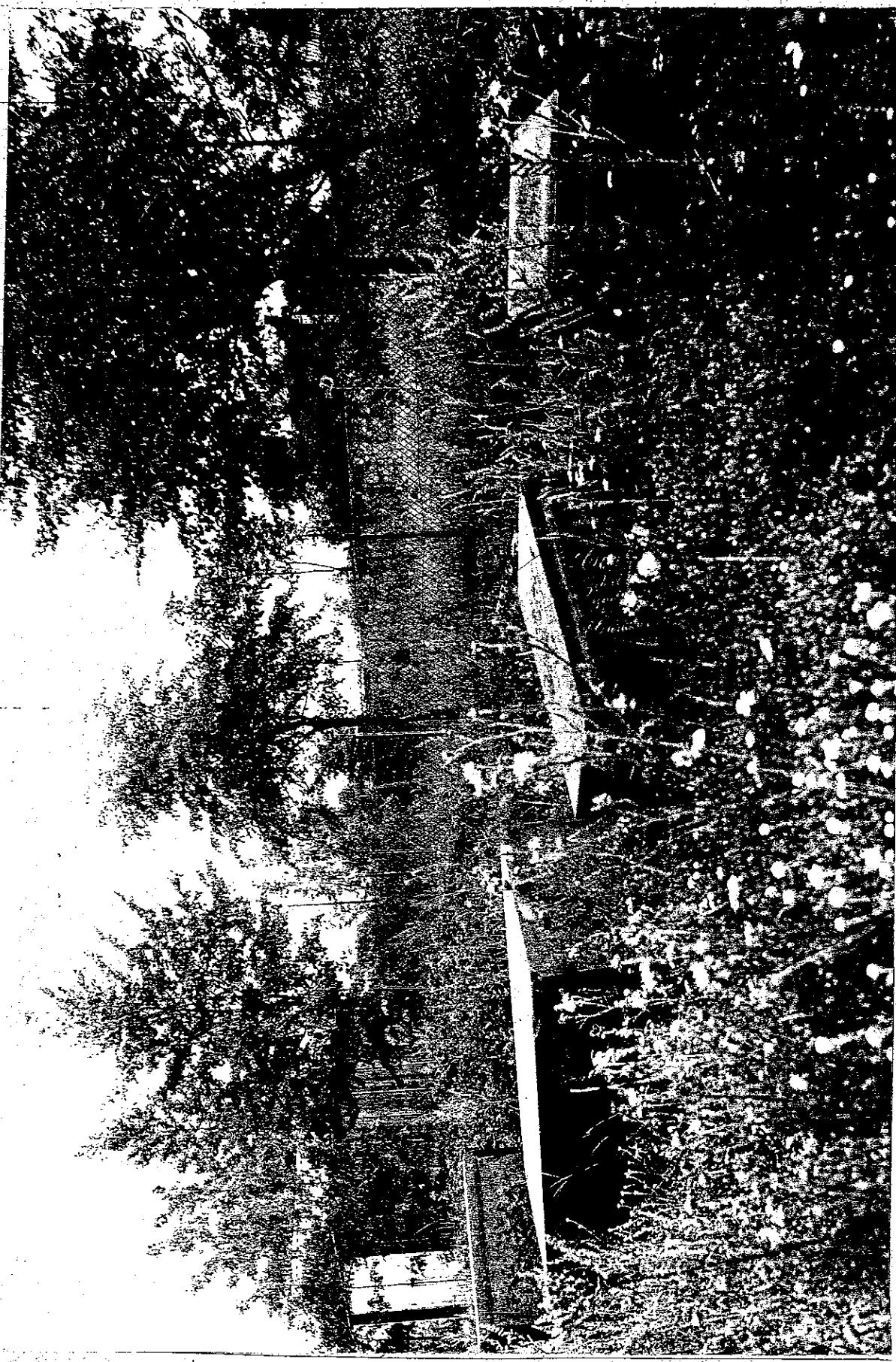

13. Białystok, cmentarz żydowski.

דער "אוחל" פון רב און גאנז רב' גרא
פעלען אויפֿן אלטען בית-העלם (און
מייטען). רעכטס איז דער קבר פון גאנז
הרב רב' אליקומ בעדערן לאנעם און
דער קבר פון דעם גאנז און צדיק רב'
קאנזיטוב למון האבן.

PRZEDSIĘBIORSTWO PAŃSTOWE
PRACOWNIE KONSERWACJI ZABYTKÓW
ODDZIAŁ W BIAŁYMSTOKU
PRACOWNIA DOKUMENTACJI NAUKOWO -HISTORYCZNEJ

15. Białystok, cmentarz żydowski.
Pomnik ku czci ofiar pogromu z 30 lipca 1905 r. Stan obecny

PRZEDSIEBIORSTWO PAŃSTOWE
PRACOWNIE KONSERWACJI ZABYTKÓW
ODDZIAŁ W BIAŁYMSTOKU
PRACOWNIA DOKUMENTACJI NAUKOWO - HISTORYCZNEJ

PRZEDSIĘBIORSTWO PAŃSTOWE
PRACOWNIE KONSERWACJI ZABYTKÓW
ODDZIAŁ W BIAŁYMSTOKU
PRACOWNIA DOKUMENTACJI NAUKOWO-HISTORYCZNEJ

17. Białystok, omentarz żydowski.

PRZEDSIEBIORSTWO PAŃSTOWE
PRACOWNIE KONSERWACJI ZABYTKÓW
ODDZIAŁ W BIAŁYMSTOKU
PRACOWNIA DOKUMENTACJI NAUKOWO-HISTORYCZNEJ

18. Białystok, cmentarz żydowski
Północny